

INTERVJUE
RENGERE FRA
VERDENSROMMET
EN SAMTALE MED BUDD HOPKINS

"SVENDEL AVSLØRT ETTER 30 ÅR"
SVENSK NÆRKONTAKT HAR
ALDRI FUNNET STED

god
sommer i 90

LYSENDE UFO
I DANMARK!

NYTT FRA HESSDALEN

FILMET MED VIDEO

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 1990 - 9. ÅRGANG

Utgitt av UFO - NORGE -

en landsomfattende forening

ISSN 0800 - 1758

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

★REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn W. Kalvik

Adresse: Postboks 1155
5001 Bergen

Tlf.: 05-28 01 26

★Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Observatoriegt. 10
0254 Oslo 2
Tlf.: 02-55 39 70

★REDAKTØR NORDIC UFO NEWSLETTER

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

★ABONNEMENT/MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 num-
mer i året. Abonnement gir medlemskap
i foreningen og koster for 1989 kr.
60,-. Beløpet betales enklest over
postgiro.

Postgirokontonummer: 3 07 08 10

Abonnementsadresse: UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler
fremstår som bidrag til kjennskap om
og forståelse av UFO-fenomenene og
utforskningen av disse, uten at fore-
ningen UFO-NORGE eller bladets re-
daksjon er ansvarlige for, eller nød-
vendigvis deler de fremsatte mening-
er. Stoff fra bladet må kun gjengis
med fullstendig kildeangivelse.
Redaksjonen mottar gjerne stoff og
innlegg fra leserne, men forbeholder
seg retten til å redigere/forkorte.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGE

★DAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på seks
medlemmer:

Ole Jonny Brønne	Per Ottesen
Mentz D. Kaarbø	Odd-Gunnar Rød
Hans Kristian Moe	Erling Strand

★INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Rød
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500 m. tlf. svarer
Personsøker: 096-53 779

★RAPPORTSENTRAL

Torfrid Urdal
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500

★AVDELINGER & LEDERE:

UFO-NORGE ØST

Hans Kr. Moe
Valdresgt. 15
0557 Oslo 5
Tlf.: 02-38 56 77

UFO-NORGE SØR

Einar H. Glendrange
Midtreina 28
4400 Flekkefjord
Tlf.: 043-23 814

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Geir Belsvik
Fagerhaug
7340 Oppdal

UFO-NORGE NORD

Kontaktperson søkes

TRYKK: UFO-NORGE, avd. Vest.

...FRA REDAKSJONEN:

Velkommen til nytt UFO-år. Vi står på fremdeles, selv om vi har trappet ned med utgivelsene av vårt tidsskrift.

Det er gledelig at selv om vi ligger lavt i terrenget, har vi konstatert at det står en kompakt masse av medlemmer bak oss, som er trofast i sitt medlemskap til UFO-Norge, og mange av dere er rause når kontingenten innbetales.

Det er jo ikke alle som i disse penible tider har sett seg råd til å betale noen kroner utover de kr. 60,- som det koster å få "UFO" på døren. Men til alle dere andre som ser seg råd til dette, vil vi rette en ekstra takk for kr. 9450,- i gavepenger som innkam i 1989.

Vi kan vel si at dere er med og subsidierer mange andre til å få informasjon om dette spennende emne. For det er intet som indikerer at vi ikke skal fortsette vår ringe informasjon. UFO-fenomenet er like aktuelt i dag som tidligere. I vår andedam skjer ikke det helt store, skjønt vi kan konstatere mange interessante hendelser landet rundt i fjor.

I verden forøvrig ser vi at det ulmer bak kulissene med stadig nye avsløringer av tidligere hemmeligstemplete UFO-hendelser.

Det kan ikke være tvil om at dette er et ømtålelig emne for stormaktene. De har "rodd seg så langt ut" i dette spørsmålet om hva egentlig UFOer kan være at de har vanskelig å få fast land under føttene. En spade er ikke en spade i storpolitikken når det er tale om UFO. Det kan selvfølgelig skyldes lav prioritering utad vedrørende informasjon. Men det er ikke tvil om at de impliserte er meget opptatt av problemet, men som pastor Manders sier i "Gjengangere" av Henrik Ibsen: "Man taler ikke om det, fru Alving".

Men fra Ibsen til dagens problemer. Hva man enn måtte mene om denne saken, kan den ikke feies under teppet. Før eller siden vil fenomenet forlanges å få en forklaring, enten ved konfrontasjon med "problemet" eller ved denne planetens utvidete romforskning. Dette med forbehold av at de impliserte parter er ærlig og forteller folket hva de eventuelt vet, eller får vite fra forskningen omkring uidentifiserte flygende objekter.

Inntil da vil "UFO" tale og skrive om UFO-hendelser, med god hjelp fra våre medlemmer. God jakt!

FINK

INNOLD:

SIDE

Fra redaksjonen.....	3
Rapportnytt.....	4
Nytt fra Hessdalen.....	9
Presseklipp.....	10
Svindel avslørt etter 30 år.....	13
Lysende UFO fotografert i Danmark.....	19
Ekspert i språkvitenskap garanterer for ektheten av	
MJ-dokumentene.....	21
Inntrengere fra verdensrommet.....	23
Bokomtale.....	32

RAPPORTNYTT

Ved T. Urdal.

Høsten 1989 bragte med seg en ny bølge av UFO-observasjoner, både internasjonalt og her i Norge. De store overskriftene handlet mest om bølgen i Sovjet i september/oktober, men i kjølvannet av disse sakene kom Rapportsentralen i UFO-Norge i kontakt med mange mennesker som kunne berette om interessante ting her på berget. Denne presentasjonen er et resyme av de viktigste observasjonene som ble registrert.

Januar 1989

I januar 1989 hadde en familie i Sande noen spesielle opplevelser. Med noen dagers mellomrom observerte et ektepar og deres to sønner følgende:

Det begynte med at de to sønnene hørte en susende lyd. De så da opp mot himmelen og fikk øye på en lyskule i nordvest. De gikk inn og fortalte sin mor, som også fikk se den. Den var ca. 10° over horisonten.

Dagen etter ble lyskula igjen sett av ekteparet, denne gang fra stuevinduet. Den ble sett ganske lenge slik at vitnene lett kunne merke seg detaljer. Fargen var hvit/blank, lyssterkere enn en planet, mindre i størrelse enn månen - nesten som en stjerne. Den ble sett i samme retning som dagen før.

Noen dager etter disse observasjonene, så kvinnen og den ene av sønnene lyskula på nytt fra stuevinduet. Den forsvant, men kom tilbake etter 5 minutter. Sønnen gikk da ut på kjøkkenet for å se hvordan den så ut derfra. Tilkalt av sønnens utrop, gikk kvinnen etter. Lyskula ble glemt, for nesten oppå huset/verandaen stod en stor flylignende gjenstand. De ble begge veldig skremt. "Gjenstanden" ble anslått til å være ca. 7 meter i diameter, avstanden bare ca. 5-6 meter. Den var mørk av farge, hadde "vinduer", to store og to små lys, samt en del andre ubestemmelige detaljer.

Kvinnen la merke til undersiden av gjenstanden, som hun beskrev som "kantete" og "lik en "mutter". Objektet var rett i synsfeltet, lysene var konstante. Den sto ikke helt stille, men beveget seg sakte og ga inntrykk av å ville kollidere med huset. Forøvrig var den også lydløs. Hele observasjonen varte ca. 1 minutt, og kvinnen forteller at hun ikke husker (!) hvordan gjenstanden forsvant. Hun trodde ikke på UFO-observasjoner før sin egen opplevelse, og er skremt av det hun og familien hadde sett.

29. januar 1989.

Denne observasjonen ble gjort i Sylling, nord for Drammen. Vitnet, en kvinne, hørte en kraftig/dyp uvanlig lyd som hun ikke kunne sammenligne med noe kjent. Hun gikk bort til vinduet, og fikk da øye på en gjenstand som kom opp bak trærne. Den beveget seg sakte mot venstre for vitnet og stod så stille en stund. Gjenstanden var nå lydløs, sort i fargen, med form som to talerkerener lagt mot hverandre. Den hadde 10 røde blinkende lys på midten. Avstanden ble bedømt til ca. 100 meter, da det befant seg trær i bakgrunnen som hun kunne sammenligne med. Diameteren ble anslått til 10-12 meter, høyden over bakken til 25-30 meter, Gjenstanden forsvant bak husveggen, stadig med sakte hastighet.

Vitnet hadde gått ut på verandaen; nå løp hun inn igjen for om mulig å få se den fra andre siden av huset. Hun rakk å få se gjenstanden da den forsvant ut av øyesyn, med et sterkt lysende hvitt lys bak.

Andebu-observasjonene

Noen få dager tidligere, den 23. januar hadde Synnøve Isaksen i Andebu en observasjon som nå er vel kjent for de fleste. Ukebladet "Hjemmet" laget en reportasje om hendelsen etter å ha blitt satt på saken (sammen med VG) av UFO-Norge v/Odd-Gunnar Røed. De ble også tipset om den påfølgende hendelsen, den 13. mai i Kodal.

Synnøve Isaksen var ute og kjørte bil i Andebu sentrum kl. 20.00 denne kvelden. I bilen var også hennes barn Linda Beate 12, og Jan Åge 9 år. Det var stjerneklart og fint vær. Vi lar vitnet fortelle selv.:

"Da vi kom til Gravdal, la jeg merke til en stjerne på himmelen som var mye større enn alle de andre. Plutselig begynte "stjernen" å bevege seg, og kom nærmere oss. Da var den som en stor lysende kule, på størrelse med en håndball. Kula sirklet rundt og beveget seg i samme retning som vi kjørte i, mot Andebu. Den fulgte etter oss ca. 3 km, deretter forsvant den bak noen tre-topper. Da vi var ved Andebu E-verk, fikk vi se noe merkelig komme dalende ned fra himmelen, - det måtte være et fly, trodde vi først. Jeg stoppet bilen og rullet ned vinduet for å se nærmere på dette her. Da var "det" ca. 500 meter fra oss og 30 meter opp. Og nå så vi at dette ikke kunne være et fly. Det var lyd-løst, kantete og ca. 10 meter i diameter. Vi så dette fra undersiden; - det hadde mange lys

under. Ett stort lys i midten og mange små lys rundt i grønt, rødt og gult. Lyset var veldig sterkt, men det lyste ikke opp bakken. Dette stod vi og så på i 1-2 minutter, så forsvant den i full fart rett opp og var borte. Ung-

ene og jeg var jo selvfølgelig blitt ganske skjelve etter dette, for det var jo noe merkelig. Vi kjørte videre, og etter ca. 500 meter var den lysende kula der igjen. Den fulgte etter oss, over tretoppene, ca. 3 km. Da var vi kommet hjem til Gulli. Jeg hentet fotografiapparatet og skulle prøve å ta et bilde. Kula forsvant i full fart. Vi så den igjen da den sirkelt over åskammene kl. 21.00 og 22.00. Det var siste gangen vi så den".

"Forfulgt av UFO?"

Den påfølgende uken var det igjen en reportasje i "Hjemmet"; om en UFO-observasjon i Andebu. Der fortalte Tom Arne Kristensen, 17 år om sin spesielle opplevelse 13. mai 1989.

Han kom kjørende på mopeden sin fra Andebu mot Kodal. Klokken var 00.00. Plutselig blir han oppmerksom på et sterkt lys bak seg. Det sterke lyset så ut som "12 stk. 1000-meter over hverandre". Først var lysene et stykke bak mopeden, i neste øyeblikk var lysene rett bak, for deretter å øke avstanden igjen. Lyset lyste bare fram til mopeden, ikke forbi. På toppen av Gullibrekka kunne han bare se lysskjæret i bunnen av bakken, etterhvert forsvant lyset og Tom Arne trodde opplevelsen var over.

Men nær Risegårdene var lysene plutselig bak ham igjen, som om de dukket opp fra intet. Han prøvde å kjøre fra lysene. De ble borte i samme øyeblikk som en Volvo kom i motsatt kjøreretning. Tom Arne prøvde å se om det var en gjenstand der lysene hadde vært, men så ingenting. Deretter kjørte han rett hjem, og var hjemme kl. 00.30. Foreldrene kan bekrefte at han var nokså oppskaket. Det som muligens var mest interessant er siste del av Tom Arne Kristensens beretning: Kl. 00.20 samme natt så en bekjent av familien, som bor rett ovenfor der Tom Arne så lysene for siste gang (Risegårdene) et lysskjær i skogen nedenfor huset sitt. Det

så ut som en bil var på vei opp til huset. Han gikk ut for å se og lytte, men hørte ingenting, og lyset forsvant.

Dersom dette var det samme lyset som fulgte etter Tom Arne, så er det noe med tiden som ikke stemmer. Fra Kjøråsgårdene der han først observerte lyset og til Risegården (siste observasjon) er det 3 km., - tilsvarende 5 minutters kjøring med moped.

Tom Arne brukte 20 minutter.

Turen fra Andebu til Kodal går greit på 15 minutter; denne gangen brukte han 30 minutter. I tillegg kjørte han fort for å komme unna lysene som forfulgte ham. Ca. 15 minutter er blitt borte underveis.

Tom Arne Kristensen

27. juli 1989

Et ungt par i bil på vei fra Kragerø til Drangedal så et blåhvitt lys over himmelen. Det kunne godt ha vært et lyn siden det var en overskyet og mørk kveld med uvær i luften. Men litt senere så de et rødskimrende lys på himmelen. Etter å ha kjørt et par kilometer til, fikk de se noe som de først trodde var et fly. Det var høyt oppe og blinket i sterke, hvite lys. Disse lysene sto hele tiden i samme posisjon i forhold til hverandre, altså måtte det være en gjenstand. Pga. mørket kunne ingen konturer sees. Gjenstanden kom "dalende" nedover himmelen til den var 150-200 meter fra bilen. Såføren stoppet bilen og sveivet ned vinduet. I 10-15 sekunder stod gjenstanden

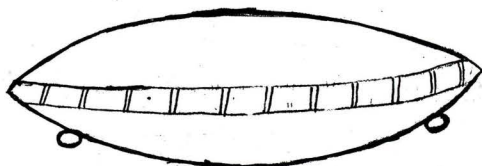
stille i luften, så "skjenet" den framover og nedover. Den gikk så lavt at de kunne skimte lysene igjennom skogen. De kjørte videre, men fikk ikke se noe mer til fenomenet. Ingen lyd hørtes. Observasjonen varte i 3-4 minutter.

3. oktober 1989

Kontorfullmektig Ingvild Anina Sletten, 32 år, observerte følgende fenomen i Sveve i Numedal: En gjenstand som sto stille ca. 50 meter over tretoppene. Den lyste veldig opp i området, var klar og tydelig i form, stor som et middels hus og ca. 20 meter lang. Den hadde 2 rekker med hvite lys over hverandre og 2 røde blinkende lys. Den beveget seg deretter sakte sydover før den dreiet til venstre bak en ås. Nils Helge Tufto, som driver Imingfjell Turistheim, var også vitne til dette.

Alnabru, 14. november 1989.

En 36 år gammel kvinne ble på vei hjem fra jobb oppmerksom på et flygende objekt. Det så ut som et fly som nettopp hadde tatt av og var på vei oppover. Men fordi "flyet" hadde så lav høyde og så ut til å stå stille i luften, ble kvinnen nysgjerrig. Hun stoppet bilen hun kjørte og sveivet ned vinduet. Bortsett fra biltrafikken hørtes ikke en lyd. Konturene kunne såvidt skimtes, men hele vindusraden lyste med full belysning. På undersiden var det på hver side et rødt lys som blinket. Etter ca. ett minutt skjøt plutselig objektet fart oppover med lynetshastighet og plasserte seg på himmelen som en stjerne. Det var fullmåne og stjerneklart. Vitnet laget en tegning av det hun så.

Sandefjord, 22. november 1989.

Lektor Ivar Spilde, 48 år, rapporterer om flere observasjoner denne kvelden.

Kl. 19.15 befinner han seg i bil på Skiringalsveien på vei syddover sammen med sin kone og mor. Rett over bilen får Spilde se et lys som går svært sakte mot øst. Han utbryter: "I all verden så sakte det flyet går!"

Kl. 21.15 kjører Wenche, hans kone, på Krokeveien mot Furustad. Hun har hentet deres datter. Sammen observerer de en flygende gjenstand som henger over byen i nord. Den står nærmest stille og er usedvanlig stor. Hjemme beskriver hun dette for sin mann som "et hus med lys i flere etasjer".

Fra kl. 21.45 og til kl. 22.30 følger Ivar Spilde stadig med på dur og lyd igjennom husets vinduer; nysgjerrigheten er vekket. Han observerer gjentatte ganger et helikopter over vestlige deler av Sandefjord.

Kl. 23.00 befinner han seg på badet, da han hører en litt tung, men samtidig dempet dur og trekker gardinene fra for å se ut. Fra nordvest kommer en flygende gjenstand i lav høyde, anslagsvis 100 meter over bakkenivå. Først observerer han den forfra, og kan raskt konstatere at det ikke er et fly. Det er en bred lysrekke i nedkant med et skrog over, som har lysende "vinduer" i flere høyder. På grunn av stor forfjamselse over dette synet, sier Spilde at denne ob-

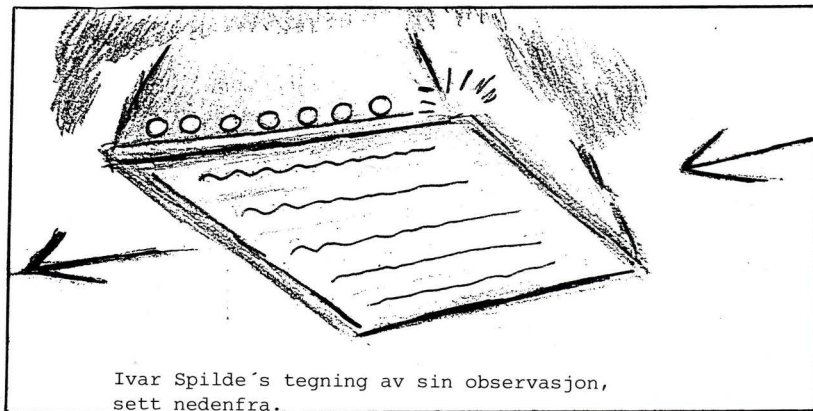
servasjonen er den minst nøyaktige. Men straks etter iakttas gjenstanden rett utenfor huset. Den er ca. 150 meter borte, fremdeles ca. 100 meter over bakken. Ivar Spilde forteller: "Jeg ser den delvis med undersiden vendt mot meg. Denne er rektangulær - sidene i rektangelet anslagsvis 15 meter og 20 meter lange, lengden kortere enn bredden. På undersiden er det flere (5-6) rader med svakt gulhvitt lys. Lyset gjør rektangelformen synlig og tydelig. Oppå plattformen som dannes av rektangelet, kan skroget skimtes selvom siden er lite opplyst. Nede på skroget er det svake, runde lys i ulike farger. Selve skroget ser ut til å være grått. På det bakre hjørnet som vender mot meg, ser jeg tydelig et skarpt, nesten rent hvitt lys. Lyskilden står ut fra skroget, nesten som på stolpe. Pga. lyset blir denne delen av skroget godt synlig. Gjenstanden forsvinner i alminnelig flyfart i retning sydøst, og kommer utenfor mitt synsfelt".

En meget klar og detaljrik observasjon. Samtidig med at gjenstanden passerer huset, forstyrres bildet på TV-skjermen kraftig i noen sekunder.

Observasjonen varte i ca. 30 sekunder.

15. desember 1989

observerte Ivar Spilde igjen et flygende objekt som minnet om den forrige observasjonen. Han var ute for å trekke frisk luft. Kl.

Ivar Spilde's tegning av sin observasjon, sett nedenfra.

22.50 registrerte han den dype, uvanlige lyden han hadde hørt tre uker tidligere. Ganske høyt på himmelen så han gjenstanden som fløy i retning øst-vest. Den var ganske lik "rektangelet" fra første observasjon. Foran og bak på den siden han nå kunne se blinket et oransjerødt lys. I mellom disse to lysene så han hvite vindusaktige lys i klart oppdelte felt. Disse lysene kan ha vært helt nede på skroget, og det bakre oransjerøde lyset kunne se ut til å være i samme posisjon som det hvite lyset ved den første observasjonen. Til slutt i rapporten sier Spilde: "Etter at den var godt utenfor mitt synsfelt, hørte jeg noe som kunne minne om en enorm aksellerasjon. Hele vesthimmelen ble fylt av lyd som bredte seg og ble borte igjen".

**Har flere sett det samme?
Sandefjord, 15. desember 1989.**

Britt Oswald, 21 år, og hennes mor, Renate Oswald, meldte at de kl. 16.00-16.15 så en bemerkelsesverdig stor "gjenstand" fra stuevinduet. Moren ble først oppmerksom på en brummende lyd utenfor huset, og de kikket ut. Gjenstanden var firkantet, hadde ikke vinger, og var brdere i kjøreretningen enn i lengden. Det mest fremtredende var lysene; øverst langs kanten var det en kjede av blinkende (pulserende) hvitt neonlys som av og til framtrådte som svake pastellfarger. Nederst var det vinduer med behagelig gyllent lys. Disse vinduene var runde.

De to gikk ut på verandaen og så gjenstanden gli bortover i retning Larvik. Lyden var en dyp brumming, omtrent som den jevne lyden fra en stor båt. Noen minutter senere oppdaget de gjenstanden på den andre siden av huset. Det virket som om den hadde gjort en stor bue og var på vei tilvake i samme retning som den var kommet. Avstanden på det nærmeste anslås til 500-600 meter.

Rapport 870227-1

Denne rapporten er vel 3 år gammel, men har ikke tidligere vært offentliggjort. Vi syntes at rapporten var såpass spesiell at vi tar den med sammen med de andre, ferske rapportene.

Tjøme v/Tønsberg.
Oppst. av Odd-Gunnar Røed

Vitner: Karina Large, 7 år og Kim Einar Large, 10 år.

Fredag kveld 27. februar 1987 var søskenparet Karina og Kim Einar Large på vei hjem og befant seg på en liten sidevei til riksvei 308. Klokken var mellom 20.00 og 20.30.

Plutselig får de se en tallerkenformet gjenstand som hang lavt over et hustak ca. 200-300 meter borte. (Se illustrasjon).

Den hang skrått med oversiden mot barna. Ned mot huset strålte det gule lysstråler. Objektet var svart med lysende punkter som varte mellom rødt-blått-rosa og lilla. Kuppelen som avtegnet seg oppå var sammensatt av fargene gult-brunt-rødt og blått.

Størrelsen sammenlignet barna med sin egen stue eller ca. 10 meter i diameter.

Det hørtes ingen lyd fra objektet bortsett fra en summing som fra en trafo. Under hele observasjonen som varte i ca. ett minutt, hadde begge barna sterke hodesmerter, som forsvant med det samme objektet aksellererte i voldsom hastighet mot nord. Det var som om den hadde toppfart med det samme.

Det er verdt å merke seg at barna ble intervjuet hver for seg og gav nøyaktig de samme opplysningene. Karina plukket ut to tegninger fra Knut Aasheims "UFO-type ark" og Kim Einar en. Disse hadde stor innbyrdes likhet. Se tegninger.

Personen som bor i huset som var utsatt for de gule lysstrålene hadde ikke merket noe uvanlig den kvelden. Han var en mann i slutten av sekstiårene og han bodde alene. Som regel lå han i sengen

og slappet av med en middagshvil på den tiden. Dog hadde han sett et merkelig fenomen på himmelen en av de siste dagene. Det dreide seg om et sigdformet og sky-lignende, sterkt rosa fenomen som langsomt drev mot øst. Vi har sterk mistanke om at det var en sky opplyst av den nedgåtte solen.

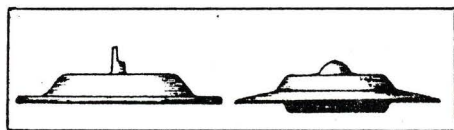
Været den 27. februar var pent med lite eller ingen vind.

Avstanden fra huset og opp til gjenstanden kan ha vært 30-40 meter. Dyrene som bor sammen med barna i huset ca. 500 meter fra observasjonsstedet skal ikke ha oppført seg unormalt.

Karina begynte straks å tegne hva de hadde sett straks de heseblesende kom innenfor døren hjemme. De fortalte hele historien til moren som bekreftet hvilken tilstand av oppskjørtethet de var i da de kom styrkende hjem.

De ga alle et solid inntrykk, og undertegnede er ikke i tvil om at de har opplevd det de fortalte.

Tjøme, 1. mars 1987
Odd-Gunnar Røed.

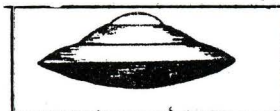
Plukket ut av Karina

Karina og Kim Einar peker mot huset der de så UFOen.

Slik sto gjenstanden over huset en vinterkveld på Tjøme.

Plukket ut av Kim Einar.

NYTT FRA HESSDALEN

Av Leif Havik.

Disse rapportene fra området i og rundt Hessdalen fikk vi nylig fra Leif Havik. Han melder om tilsynelatende laber aktivitet, selvom det nå og da hender at han får tilsendt en del interessante observasjoner. Det viser seg etterhvert at antall observasjoner er økende, men folk er lite villig til å rapportere det de ser.

Rapport 891105

En mann bosatt på Støren fikk en novemberdag se et trekantet "tårn" oppe på Mannfjellet, vest for Støren. Han tolket det først som TV/radiomasten som står der oppe,

men kom til å tenke på at den sto lenger syd. "Tårnet" var aluminiumsfarget eller halvblankt. Vitnet bemerket at han syntes det var rart om det var arbeidsfolk

fra Televerket der og da, etter-
som det var søndag.

Kona ropte på ham at det var
middag og han gikk for å spise.
Etterpå hentet han kikkerten for
å se en gang til. Da var "tårnet"
borte og han fikk bekreftet at
den egentlige TV- og radiomasten
befant seg lenger syd.

Rapport 900111

Klokken var ca. 19.35 da en per-
son i Budal (sidedal til Gaul-
dalen) ble oppmerksom på et ob-
jekt i flyhastighet mot sør/sør-
vest.

Det var et gulaktig lys med blank
"ring" utvendig, og det så ut som
om det var to slike lyspunkter.
Muligens bare ett når det ble
sett "bakfra".

Plutselig sloknet lyset og det
ble ikke sett igjen.

Værforhold: Klarvær, vindstille
og - 2-3 °C.

"Objektet" var lydløst og obser-
vasjonen varte i omlag 3/4 mi-
nutt.

Rapport 900205

Et blågrønt/turkisfarget "sylin-
derformet lys ble observert da
det "fløy i stor fart sørøst over
Soknedal, syd for Støren. Lyset
forsvant på skrå nedover mot syd.

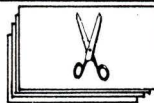
Observasjonstid 3-4 sekunder.

Kommentar: Mulig meteor?

Rapport 900215

Et lysfenomen ble iaktatt oven-
for Ingebrigtsvollan i Hessdalen
ved 04.30-tiden. Lyset lyste
oppover i skogen og på bakken.
Flere detaljer vil bli innhentet
senere.

PRESSEKLIPP

Oktober 1989

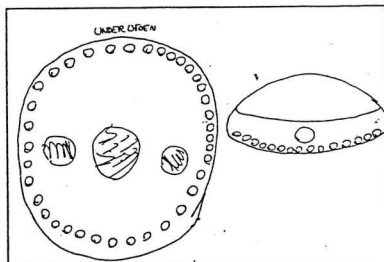
Det har vært sett UFO over Vor-
medal. Arve Årre Engedal er sik-
ker på at **det**, det var det han så
den 10.10. melder **Haugesunds Avis**
(HA).

Haugesunds Avis

Den var stor, større enn et fly.
Formen var rund og den var ut-
styrt med masse lys som blendet
både ham og kameraten på 19 år.
Det var ved 23-tiden tirsdag at
Arve var på vei hjem sammen med
sin kamerat. De kom kjørende
sørfra, da de i krysset Vormedalsvegen/Tuastedvn. fikk øye på
den merkelige gjenstanden nord på
himmelen.

Hvor høyt over bakken den hang,
kan de ikke si, men "tallerkenen"
stod på høykant og beveget seg

i sikk-sakk nedover bakken. I
dens senter lyste et sterkt rødt,
lys og to hvite, store lys. Rundt
hele gjenstanden var det et utall
mindre lys i forskjellige farger
(se tegning).

"Jeg vil tippe den var synlig i
et par minutter. Først stod den
på høykant, deretter la den seg
flat, og forsvant så først nor-
dover og så østover ved travbanen
på Norheim, og ble borte."

Ved henvendelse til tårnet ved Haaugesund Lufthavn, Karmøy, får avisen dessuten opplyst at ingen fly tok av derfra på det aktuelle tidspunkt. Først klokken 23.36, landet et fly - men det kom østfra.

Arne er ikke gamle karen. Han går i fjerde klasse på Norheim skole, og er 10 år. Men hans mor kan bekrefte at gutten har vært skråsikker i sin sak helt fra han løp inn døren tirsdag kveld. Også 19-Arve var sammen med holdt på at det var et UFO de hadde sett.

En UFO-melding til i HA den 20.10.: Halvard K. Framnes mener sikkert at det ikke var en meteor han så lørdag morgen den 14.10... Det som ble sett, var en stor, glødende kule på himmelen like øst for huset sitt i Førde. "Den lyste opp hele bakken og fjellsiden med", sier han og kona, som observerte fenomenet fra soveromsvinduet.

Kommentar: Det er rart med det, men når noen ser noe uvanlig på himmelen, så blir det gjerne at resten av folket følger Bjørnstjerne Børnsøns oppfordring: "Løft ditt hode du raske gutt"... og dermed flere UFO-observasjoner.

Haugesunds Avis

Det er fremdeles HA som er på banen med flere UFO-meldinger. Nå er de sett over Kvala og Sveio. "Det var en halvrand, gul gjenstand. Først steg den rett opp, og så fløy den mot Sveio". Det er Børn Inge Johansen - 13 år som forteller om sin observasjon på Kvala, søndag kveld den 29.10, ved 19.40-tiden. Han var sammen med flere jevnaldrende og noen foreldre, da de så gjenstanden. Den var synlig i 10 minutter og beveget seg fra sør mot nord. Den ble også observert i kikkert. Da den kom nærmere, viste den seg som fire lys, rødfarget og tett sammen. Gjenstanden beveget seg helt lydløst. Også Paul Idar Gerhard og hans familie observerte noe som beveget seg på himmelen på samme

tidspunkt. De var på vei fra Sveio mot Haugesund da de oppdaget noe med hvite lys mot øst, i god fart sørover. Så stoppet det lenge på himmelen, noe Gerhard kunne konstatere fordi han stoppet bilen og så på forholdet mellom objektet og lysstolpene langs veien. Etter en stund begynte objektet å bevege seg igjen.

"Da objektet kom over oss, så vi fire lys og hørte et sus", forteller Gerhard. "så for det vestover mot Espevær, for så å svinge nordover".

Fra tårnet på flyplassen får HA opplyst at det ikke gikk noe fly over Haugesund klokken 19.40. Det kom inn et fly for landing kl. 19.20, og det lettet et fly kl. 19.50.

Haugesund Avis har mer å fortelle den 31.10. Bjørn Inge Johansen og Paul Idar Gerhard som meldte om en mulig UFO-observasjon søndag kveld den 29., får støtte fra Karena Romsøe - 12 år, fra Haugesund. Karena og en venninne så noe de først trodde var en stjerne, fra sitt utsiktspunkt ved Fokus-forretningen ved Skeisvang ved 19-tiden.

"Så så vi at den hadde to røde og to gule lys, og at den beveget seg. Men den var langt borte, og vi hørte ingen lyd", forteller Karena.

"Mystisk lys over Sveio", skriver HA den 28.10. "Lyset var så sterkt at jeg ble blendet. Det virket som om det kom fra en roterende lyskaster. Jeg så ingenting i speilet bak - lyset kom ovenfra, og det forsvant opp i luften". Audun Stokkenes og familien var på vei tilbake til Skudeneshavn etter et besøk i Auklandshamn, tirsdag kveld den 24.10., da han og de øvrige i bilen opplevde noe de ikke kan gi noen forklaring på.

"Det var ved 20-tiden om kvelden. Vi kjørte sørover riksvei 14 i Sveio og var kommet til veikrysset der veien tar av til Mølstrevåg, da bilen plutselig ble opplyst av et skarpt, snøhvitt

lys", forteller han til HA. "Det virket som om lyset kom fra en roterende lyskaster. Datteren min, som satt i baksetet kunne fortelle at hun så fire lyskaster som steg til værs mens de opplyste hele himmelen. Jeg hørte ingen motordur".

Ved lufthavnen var Oslo-flyet det eneste som ble registrert på himmelen på denne tiden, og det landet kl. 20.11. Det hadde ikke hatt problemer under veis.

November

Nok et UFO? under HA den 6. "Vi har sett et UFO - helt sikkert", sier Øivind Halvorsen, Tom Roger Spidsøe og Morten Udstuen Hovden, alle tiogethalvt år gamle. De tre guttene, som bor på Gardstøl i nordre bydel i Haugesund, så en gjenstand omgitt av et enormt lysskjær.

"Den var trekantet i formen og stod liksom i ro på himmelen. Den dukket opp i vest, og etter en stund kom den mot oss", forteller Øivind, som sammen med kameratene så UFOet forsvinne østover. Hendelsen fant sted fredag den 3.11 klokken 19.55.

Den 11.11 er det en rar gjenstand over Fosen som er i fokus, melder HA. I tårnet på flyplassen har de ingen forklaring, og innringeren fra Bygnes vil ikke for sitt bare liv oppgi sitt navn - det får være nok at han har tatt mot til seg og ringt aavisen om tildragelsen, mener han.

"Jeg har nettopp stått og sett på en helt uforklarlig, svart og rund gjenstand som har beveget seg i stor fart, relativt lavt over Kaarmøys landside, over Fosen og i retning mot Bokn", forteller mannen. "Jeg har aldri sett maken. Jeg er helt sikker på at det hverken var et fly eller en stor fugl. Gjenstanden var rund og svart", sier han.

Vi takker Harry Samlenes for klippene fra Haugesund Avis.

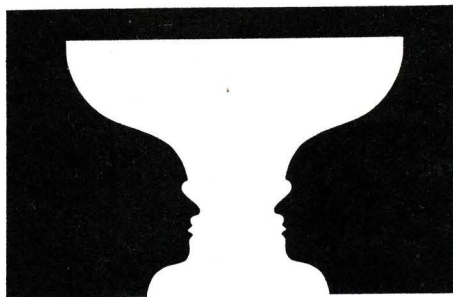
I "Hjemmet" nr. 4, 5 og 6/90 har det vært presentert artikler om

UFOer og intervju med Odd-Gunnar Røed, UFO-Norge.

Bl.a. er Arendal-fotoene, som ble tatt av Arne Pross Thomassen i november 1981, samt bilder fra Hessdalen, hvor noen også er signert Thomassen, offentliggjort. Litt er også tatt med fra hendelsene i Sovjet, og i nr. 6 er en god norsk observasjon fra våre annaler i Rapportsentralen omtalt.

Komm.: For tiden tillater ikke vår økonomi abonnement på Argus-klipp. Vi henstiller til våre medlemmer som måtte finne noe interessant i sine lokalaviser å sende klippene - kopier eller originaler - til "UFOs" redaksjon. På forhånd takk!

FINK

Kopp eller ansikter? Edgar Rubin 1915.

"My wife and my mother-in-law"
W.E. Hill 1915.

"SVINDEL AVSLØRT ETTER 30 ÅR"

SVENSK NÆRKONTAKT HAR ALDRI FUNNET STED

Av Clas Svahn og Anders Liljegren.

Denne artikkelen beskriver den berømte Domstens-hendelsen fra 1958, da to svenske ungdommer påsto at de var blitt angrepet av merkelige vesener utenfor et romskip. Påstandene har stort sett stått uimotsagt de siste 30 årene, inntil de to forfatterne (begge tilknyttet Arkivet För UFO-forskning) foretok en grundig etterforskning av hele saken. Arbeidet og de påfølgende konklusjoner blir presentert i denne artikkelen. Etterforskningen resulterte i en 100 siders veldokumentert rapport i april 1989. Den er tilgjengelig fra AFU.

En av Sveriges internasjonalt mest kjente UFO-hendelser er etter 30 år avslørt som svindel. Den 31. desember 1958 rapporterte Stig Rydberg og Hans Gustavsson til Helsingborgs Dagblad at de hadde observert en lysende, landet tallerkenliknende gjenstand. De hadde dessuten sett noen merkelige små vesener utenfor farkosten. Observasjonsstedet var nær Domsten, like ved Öresund. Saken ble øyeblikkelig gjenstand for oppmerksomhet fra en god del større svenske aviser, samt Sveriges Radio.

Denne kontakt historien, som var uvanlig så tidlig som i 1959, spredde seg snart til internasjonale medier, med artikler i APRO Bulletin, Fate, Saucerian Bulletin, Flying Saucer Review og UFO-Nachrichten. Disse magasinene ble ansett som de ledende UFO-tidsskrifter på den tiden.

Men verdensberømmelsen kom for alvor igjennom Coral Lorezens bøker "The Great Flying Saucer Hoax" (1962) og den reviderte utgaven som kom ut i paperback (1966). Historien er dessuten detaljert gjengitt i diverse bøker og tidsskrift. Uheldigvis bidro disse forfatterne til at saken ble nevnt i BUFORAs "Phenomena" bok som et eksempel på en svensk *bona fide* UFO sak, før vi oppdaget at det hele var svindel.

Svindelen ble avslørt etter 18

måneders undersøkelser av Clas Svahn, som benyttet journalistiske etterforskningsmetoder. Han

brukte telefon for å intervjuet et stort antall vitner, og foretok flere reiser til Sør-Sverige. Bakgrunnstoff fra aviser, arkiver og korrespondanse ble samlet ettersom arbeidet skred frem. De endelige resultater ble publisert i april 1989 i en utførlig dokumentert rapport fra AFU**. Denne artikkelen er et utdrag fra den 88 sider lange rapporten.

Historien -

Interesserte lesere bes lese de to bøkene av Lorezen, samt de andre kildene nevnt ovenfor, for en mer detaljert fremstilling av hva som etter sigende skulle ha foregått. Her er et kort sammen- drag for å friske opp hukommelsen:

De to vitnene, Stig Rydberg og Hans Gustavsson påsto at de hadde tatt en kjøretur fra Höganäs til Helsingborg, på kystveien nær Öresund (sundet mellom Sverige og Danmark). Klokken var 03.00 en grytidlig desember morgen i 1958 og området var dekket av tåke. De

*) British UFO Research Association

**) Arkivet För UFO-forskning

bestemte seg for å stoppe for å hvile. I en glenne i skogen til høyre for seg oppdaget de et merkelig lys. De to guttene nærmet seg stedet. Lyset var formet som en tallerken som sto på tre ben. Like i nærheten beveget det seg tre eller fire "loff-formete" vesener, ca. 130 cm høye. Fargen på vesenene var blygrå.

I det de nærmet seg, ble Hans og Stig fanget av vesenene som prøvde å trekke dem mot tallerkenen. Vesenene reagerte raskt på Stig og Hans' forsøk på å rømme. De kommuniserte seg i mellom med summende lyder, føltes myk å ta på, men var likevel svært sterke. Til slutt greide likevel Stig å komme seg løs og løpe tilbake til bilen. Vesenene konsentrerte seg om Hans, som nå hang rett ut i luften mens han desperat grep om en stang. Stig trykket på bilhornet. Da dette skjedde, slapp vesenene taket i Hans (som falt ned på bakken) og løp inn i tallerkenen. Tallerkenen tok av med en plystrende lyd og svevde avgårde i retning Danmark.

De to unge mennene satt lamslått i bilen i 15 minutter til, mens de gråt av redsel. De fortsatte deretter til sine respektive hjem. Neste morgen fortalte de historien til nære familimedlemmer, uten egentlig å bli trodd. Endelig, den 30. desember bestemte de å rapportere til lokalavisen, Helsingborgs Dagblad.

Mediainteresse -

Journalist Kjell Lüscher skrev ned historien og fikk med seg en fotograf til observasjonsstedet. De to vitnene påsto at et svakt avtrykk i sanden var et spor som tallerkenen hadde avsatt.

Journalist Lüscher fikk et generelt godt inntrykk av de to, og etter en konferanse med sjefsredaktøren, bestemte han seg for å offentliggjøre rapporten - men med flere reservasjoner. På dette tidspunkt hadde underlig nok ikke Stig og Hans fortalt Lüscher om deres kamp med de fremmede vesenene, og hendelsen var bare vagt tidfestet til "for et par uker siden" (dvs. omkring 16.-17. desember).

I løpet av nyttår 1958/59 ble historien slått stort opp med store overskrifter over hele Sverige. På Nyttårsaften ble Hans og Stig intervjuet i nyhetene i Sveriges Radio. I utgaven for 2. januar av Helsingborgs Dagblad ble kampen og bortføringsforsøket nevnt for første gang. Hvorfor kom disse viktige opplysningene så sent? spurte skeptikerne.

Mange prøvde å finne rasjonelle forklaringer på hva de to unge mennene påsto å ha sett. Forklaringene spente fra sumpgass, via en saueflokk til hvirvelvindsfenomener.

Det polske lasteskipet Morska Wola hadde grunnstøtt i dårlig vær nær Domsten om morgenen den 15. desember og hadde stått fast til middag 18. desember. Sterke lys fra skipet hadde vært synlig på strendene omkring. Hadde vitnene feiltolket lys fra skipet? Når Stig og Hans leste om denne teorien i avisene, gav de - for første gang - et mer presist tidspunkt: 20. desember. Var denne datoen bare en rasjonalisering?

Kontroverser -

Stig og Hans ble sentrum for en åpen debatt i media i omkring en måned. En lokal lege, Ingeborg Kjellin, innesto for de to vitnenes mentale helse.

Den 7. januar tok representanten for NICAP* i Sverige, Kjell Schalin, opp et intervju med dem på bånd. Han trodde på historien, viste Stig og Hans noen av de siste bøkene på området og fortalte om en del klassiske tilfeller hvor EM effekter (elektromagnetiske effekter) var involvert. På slutten av intervjuet antydte Stig at han hadde ønske om å ta en tur i verdensrommet med "de gode", ikke med vesenene fra Domsten. Noe senere skulle det vise seg at hans ønske skulle bli "oppfylt"...

*) National Investigation Committee on Aerial Phenomena.

Schalins omfattende rapport til NICAP ble aldri offentliggjort. NICAP hadde ingen interesse av historier om "små vesener".

Hendelsen var nå blitt kjent over hele landet og militære UFO etterforskere ved Luftforsvarets avdeling av Forsvarsstaben ble avkrevet forklaring. Var det muligheter for at eventuell spionasje var involvert? En kombinert etterforskning mellom Forsvaret og politiet fant sted i Helsingborg den 9. januar 1959.

Tre militære etterforskere kom fra Stockholm: Kaptein Lennart Bunke, psykolog Michael Wachter og telekommunikasjons-ekspert Sture Risberg. Dette teamet ble supplert med avhøringssekspert fra lokale avdelinger av sikkerhetspolitiet. Observasjonsstedet ble besøkt to ganger i løpet av en 12 timer lang undersøkelse. Opptakene resulterte i en 14 sider lang rapport. Sikkerhetspolitiet, SÄPO, offentliggjorde rapporten i 1987.

Etterforskningsgruppen fant svake punkt i historien, men ingen definitive svar. Kunne den tynne stangen tåle belastningen av en person som hang horisontalt, slik som vitnene påsto? Stig mente at objektet "ikke lyste opp omgivelsene". I så tilfelle, hvordan kunne han se at Hans hang i stangen idet han kom tilbake til bilen? Under rekonstruksjonen av hendelsene sent om kvelden, ble Stig tatt i en selvmotsigelse og gjorde en heller merkelig forandring i historien.

Dette gjorde etterforskerne mistenksomme. På den andre side, tviholdt de to vitnene på hoveddelen av sin historie. Under en pause i avhørene ble en båndopptaker satt på, uten at de to vitnene visste om det. Denne tok opp samtalen dem imellom mens de var alene. Båndet avslørte intet som kunne svekke deres fremstilling.

Hypnose ?

Den 11. januar ble saken etterforsket av et privat team, bestående av to leger fra Helsing-

borg: Lars-Erik Essen (hudlege) og William Hellsten (ortoped) som benyttet hypnose. Dette var sannsynligvis første gang at hypnose ble tatt i bruk i forbindelse med UFO-etterforskning. Mange har lagt overdreven vekt på bruken av hypnose i etterforskningen av UFO saker, på tross av det faktum at det langt fra er noe "sannhetsserum".

Faktum er at den type hypnose som ble benyttet i dette tilfellet, såkalt "hypnoanalyse", bare er en svært lett form for hypnose, nærmest en form for avslappings-teknikk. Dr. Essen var imot å benytte hypnose, hvor vitnet i motsetning til hypnoanalyse ikke har noen egen, fri vilje. Under hypnoanalyse kunne en viljesterk person selv bestemme hva vedkommende ville si, slik at metoden slett ikke var noen garanti mot usanne historier.

I legenes rapport til pressen var de to positivt innstilt til saken generelt sett - men ikke til vesenene som var observert. Disse var sannsynligvis feilidentifikasjoner, spekulerte de. I et brev fremholdt Essen at han ikke trodde på historier om kontakter med utenomjordiske vesener.

Privat hadde alle de tre legene Essen, Hellsten og Kjellin interesse for flygende tallerkener og okkulte fenomener. Essen var medlem av styret i bokforlaget Parthenon, og hadde omtrent en måned før Domsten saken, skrevet et anbefalingsbrev til George Adamski for Parthenon gruppen. De tre legene kunne neppe bli betegnet som upartiske i denne saken. Den 16. januar offentliggjorde Forsvarsstaben sin rapport. Dommen var negativ, hovedsakelig basert på psykologens undersøkelse av de to mennenes bakgrunn. Stig var fritatt fra militærtjeneste pga. angst for åpne plasser. Detaljene i Forsvarets rapport ble offentliggjort i Lorensens bok, de vil derfor ikke bli gjentatt her.

Andre svakheter -

En god del andre svake punkter ble funnet i politiets/forsvarets undersøkelse, i tillegg til vår egen oppfølging i 1987-88. For eksempel:

1. De to vitnene gav usammenfallende versjoner av sine gjøremål før observasjonen, særlig i sine tidsangivelser.

2. Stig og Hans påsto at de hadde vært sammen med to unge damer kvelden før hendelsen. Merkelig nok kunne de ikke identifisere disse damene. Sannsynligvis har de aldri eksistert.

3. Hans fortalte til politiet at før hendelsen hadde de vært i "Vengatan", et gatenavn i Höganäs som ikke eksisterte.

4. En sjekk av værsituasjonen i de tidlige morgentimene den 20. desember viste at det ikke kunne ha vært tåke. Istedenfor var det striregn i løpet av morgentimene. Valget av 20. desember som observasjonsdato var uflaks. Værjournaler hentet fra tre omkringliggende stasjoner viser et klart mønster: Det var tåke om morgenen den 18., 19. og 21. desember - men ikke i det hele tatt den 20. 5. Stig er for presis i sitt estimat av mellomrommene mellom de tre landingsbenene til tallerkenen: 2,0 - 2,5 - 1,70 meter. Kun ett avtrykk ble funnet i sanden. Hvordan kunne han i det hele tatt nøyaktig vite avstanden mellom de andre benene...?

Hva som hendte etter de første ukene styrker dessverre ikke deres historie. Stig og Hans begynte med en gang å stordrikke

på nattlige turer med Öresund fergene.

Etterat historien ble offentliggjort, prøvde de aktivt å skaffe seg oppmerksomhet - og å tjene penger. De turnerte i Sør-Sverige, og besøkte Lund, Malmö, Landskrona og Stockholm mens de opptrådte for publikum. Stig Rydberg uttalte bl.a. til en avis: "Jeg kan ikke benekte at det er en fascinerende følelse å ha opplevd noe så ekstraordinært". Til en annen avis påsto han at de hadde mottatt 5-6000 brev i løpet av de to første ukene, en heller åpenbar overdrivelse. Det var også en tendens til å legge ting til historien, for eksempel med EM effekter, når de ble fortalt at slike effekter hadde vært observert i andre saker.

I Stockholm møtte de den kjente ufologen K. Gösta Rehn ved fem forskjellige anledninger. Rehn var representant for APRO^{*} i Sverige. Han hadde rapportert saken til Coral Lorenzen i et brev så tidlig som 1. januar 1959. Rehn skrev en serie med personlige rapporter til Coral Lorenzen og APRO.

I et av brevene beskriver Rehn hvordan han, den 23. januar prøver å få Stig og Hans til "å snakke" ved å gi dem brennevin. De tåler tydeligvis mer alkohol enn Rehn, og motstår dette heller plumpe forsøket på å komme frem med sannheten. "De tålte tydeligvis mengdevis med sprit", skrev Rehn.

Sent i januar ble Stig og Hans kjent med en prest, Algot Engles-

TOMMY OG TIGERN

^{*}) Aerial Phenomena Research Organisation

son. Han var en fremstående lokal ufolog, med forkjærlighet for de mer filosofiske kontakthistoriene. De tilbragte en kveld sammen med Englesson's familie og mottok som gave tre nylig utkomne kontaktbøker. Englesson var forøvrig et annet styremedlem i bokforlaget Parthenon.

Ny kontakt -

Etter dette virker det ikke som noen tilfeldighet at Stig og Hans noen få uker senere står frem for publikum i København med en ny og helt forskjellig kontakt historie: En dag mens de kjørte omkring i Helsingborg (ingen dato oppgitt) skulle de ha møtt en mystisk person som tok dem med på tur i en liten båt ut i Öresund. En tallerken kom ned og tok dem med på en tur i rommet, hvor de snakket med pene mennesker kledd i "romklær".

Historien var tydeligvis en svensk variant av Adamski's beretning. Ingen trodde på den (muligens bortsett fra Englesson?). I København avhørte Rehn Stig og Hans hver for seg, og fikk vidt forskjellige versjoner av hva som hendte i rommet.

Rehn rapporterte samvittighetsfullt om den nye "kontakten" i brevene til Lorenzen, som lovet å skrive et innlegg om sakens nye vending i sin Bulletin. Innlegget ble aldri publisert.

På tross av sterke indikasjoner på at brødrene hadde en særdeles velutviklet fantasi, foretrakk fremdeles Rehn å anse den opprinnelige Domsten hendelsen som ekte. Selv da Rydberg prøvde å "selge" ham noen UFO fotos i juni 1959, ble ikke Rehns tro rokket ved. Rehn trodde ikke på bildenes ekthet og rapporterte istedenfor til Lorenzen.

På tross av disse - og andre - tydelige indikasjoner på svindel, godtok både Rehn og Lorenzen den første historien og brukte den (uten kommentarer vedr. etterspillet) i to svenske bøker (av Rehn) og to engelske (av Lorenzen).

Alkoholmisbruk -

I dag er både Rydberg og Gustafson døde - på grunn av alkoholmisbruk. Domsten saken satte sitt preg på begge to. "De ble begge svært nervøse og irriterte", sier Hans' bror Bengt. På slutten, før Hans' tragiske bortgang, ble Stig og Hans fiender.

Da Clas Svahn undersøkte deres bakgrunn fant han at deres privatliv var heller trist. Stig skilte seg fra sin kone i mai 1958. Hans skilte seg fra sin kone i februar 1960, men kjærligheten hadde tatt slutt lenge før Domsten affæren.

Hans Gustavsson døde i 1960. I løpet av sitt korte livsløp (han ble bare 26 år) hadde han bodd på over 20 forskjellige steder. Den 12. november 1960 delte han en liter snaps med noen venner før de tok en fergetur over Öresund. Enda mer brennevin ble konsumert og Hans gikk opp på dekk. Han falt av fergen og forsvant i havet uten noen hadde sett ham.

Stig Rydberg døde i 1984. Han hadde drukket tett i tidligere år, og gjenopptok drikkingen etter skilsmissen og Domsten affæren. Rydberg ble funnet død i sin leilighet den 4. mars 1984, i en alder av 56 år. Han hadde blitt slått ned på gaten og etterlatt i kulden. Han fikk deretter en alvorlig lungebetennelse som etter kort tid gjorde slutt på hans liv.

Tilståelsene -

Sommeren 1960, kort før sin død, møtte Hans Gustavsson sin bror Artur. Hans tilstod da at det hele hadde vært svindel. Hans angret bittert på hele affæren. Merkene på bakken var laget med en flaske. Hans ville fortelle historien til en avis, men døde kort tid etterpå.

AFUs rapport om hendelsen ble omtalt i en artikkel i Helsingborgs Dagblad den 15. april 1989. To dager senere bekreftet Christian Johansen at han også visste at historien var svindel. Både Christian og hans mor hadde fått vite sannheten, men hadde begge

sverget å tie. Da de leste at begge mennene var døde, samtidig som svindelen var avslørt, følte de seg fri til å legge kortene på bordet.

Christian var bare 14 år gammel da han solgte billetter til foredragskveldene med de to Domsten vitnene. "Flygende tallerkner var god forretning. Jeg husker at de tok mye penger for å delta i et radioprogram. Disse guttene hadde skuespillertalent. Spesielt en av dem. Han kunne lure alle og enhver trill rundt."

Bakgrunnen -

At denne svindelaafføren hendte på nevnte tid og sted er i grunnen ikke rart. Inspirasjon var tilgjengelig i aviser og blader, i bokhandelen og i radio. Andre svindelaaffører (spesielt to "fotosaker" som begge involverte de to vitnene) kom frem i Sverige og Danmark imidlertid etter Domsten saken.

Romalderen ble innviet bare ett år tidligere, da Sputnik 1 ble skutt opp 4. oktober 1957. Denne hendelsen utløste en verdensomspennende interesse for alt som kunne sees på himmelen.

På samme tid ble Parthenon bokforlag startet i Helsingborg, hvor Stig og Hans bodde. Parthenon gav ut den svenske utgaven av Leslie/Adamskis "Flygende Tallerkener har landet" i 1957, og Adamskis "Ombord i Romskip" i 1958. I løpet av de siste ukene av 1958 ble også Daniel Fry's "Hendelsen ved White Sands" utgitt. Dette var fullførelsen av en trilogi bestående av "opp-læringsbøker" vedr. UFO-saken. Bøkene ble avertert og anmeldt i mange aviser i Sør-Sverige.

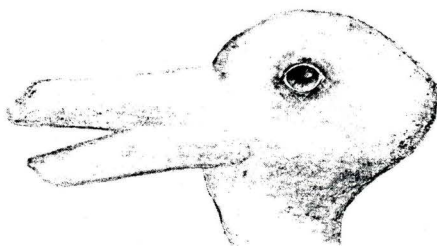
I oktober 1958 besøkte den tyske tallerken entusiast Karl Veit Helsingborg, etter invitasjon fra Parthenon gruppen. Karl Veit, utgiver av UFO-Nachrichten, fortalte uten omsvøp til publikum at vennligsinnede besøkende fra andre planeter var bekymret for våre atombombesprengninger. Foredragene ble avertert og omtalt i media i Sør-Sverige. Kanskje satt Stig eller Hans blant publikum?

Inspirasjon til historien -

Den 3. oktober 1958 omtaler Helsingborgs Dagblad en lokal spøkelseshistorie. To motorsyklistere hadde sett et "spøkelseslys", nær en vindmølle noen få kilometer fra Domsten. Det var sent på kvelden og tåke i området. Leserene ble oppfordret til å ta en tur for selv å se lyset. Kanskje Stig og Hans tok en tur og fortsatte og spinne videre på denne tråden...

Et annet interessant stykke som kunne bidra til svindelhistorien ved Domsten ble funnet i en sekvens av "Tom Trick", en science-fiction tegneserie som ble trykket i løpet av oktober/november 1958 i et velkjent svensk ukeblad:

Tom Trick og Pamela Parker lander på en fremmed planet. Pamela blir kidnappet (mens hun svever i horisontal stilling) av en halvgjennomskinnelig, gråaktig figur, tilsynelatende laget av gummi. Vesenet er rask i reaksjonene. Tom Trick returnerer til romskipet (som hviler på tre ben på samme måte som Domsten tallerkenen); der venter fire liknende skapninger på ham. De kommuniserer seg imellom med "snorkelyder". I det Tom tar borti en av dem, kjennes vesenets arm svært myk, omtrent som en svamp. De har sannsynligvis intet skjelett, tenker Tom for seg selv. Deretter inntreffer en meget avslørende parallell til Domsten afføren; idet Tom trykker på en knapp og en høyfrekvent fløytetone setter i. Denne lyden skremmer vesenene. De snubler ut av Toms romskip, mens de holder for ørene.

Kanin-and Joseph Jastrow 1900.

Konklusjon -

At denne svenske "UFO saken" er svindel, er nå bevist hinsides enhver tvil. Selvom de to "vitnene" er døde, gjenstår tre personer som har bekreftet at opphavsmennene har tilstått at historien var svindel.

Ved å sjekke forskjellige versjoner av historien mot hverandre og mot kjente fakta (f.eks. været) så vi mange, svært alvorlige indikasjoner på svindel.

Domsten affæren har konsekvenser for ufologien i fremtiden, ikke bare i Sverige. Den forteller oss at vi ikke kan være sikker på en sak selvom den har vært undersøkt (tilsynelatende) svært grundig, fra mange forskjellige parter.

Kvintessensen må være å først

undersøke personligheten til hovedvitnene. Er de kjent for å være spøkefugler, upålitelige eller alkoholmisbrukere av sine venner og naboer? Rapporten er aldri bedre enn personen som forteller den.

Domsten affæren medfører at vi må gå igjennom mesteparten av ufologiens "basal-saker" for å undersøke hvorvidt de fremdeles når opp til våre forventninger. Hvor mange av ufologenes kjente og kjære rapporter ville fremdeles være godkjent etter en detaljert analyse slik som i dette tilfellet?

Kilde:

Orbiter nr. 20 september/oktober 1989.

Oversatt av Mentz Kaarbø.

LYSENDE UFO FILMET MED VIDEO

I DANMARK!

Av Torben Birkeholm.

Et ektepar kjørte i bil fra Hørsholm til Lyngby, natten til søndag, 19. juni 1988.

Klokken 02.10 (dansk sommertid) dreiet de av fra motorveien og fikk øye på et rundt lys, meget lavt på himmelen. De kunne ikke bedømme avstanden, men det blågule lyset befant seg i nordlig retning og ekteparet syntes det så underlig ut. Lyset hadde en utstrekning på som tilsvarte det halve av fullmånen.

Mannen som kjørte bilen, dreiet hurtig ned langs en sidevei og stoppet. Han husket på at han hadde med seg videokameraet sitt som lå i bagasjerommet. Han stilte seg på bilens venstre side og

fikk ganske hurtig kameraet klart til opptak. Konen ble sittende i bilen. Det gikk knapt ett minutt fra de fikk øye på lyset og til han begynte opptaket.

Video-opptakelsen varte presis i to minutter og den viser et kraftig lys som beveger seg langsomt fra venstre mot høyre på den mørke himmelen. Kameraet opptok også mannens bemerkninger og kommentarer, som tydelig illustrer hans forbløffelse.

På opptaket ses lyset passere bak en telefonstolpe og like etter forsvinne, muligens bak en sky. Til slutt forsvinner lyset helt bak noen tregrupper.

Mannen forsøkte flere ganger å zoome inn på lysfenomenet, men samtidig hadde kameraets auto-

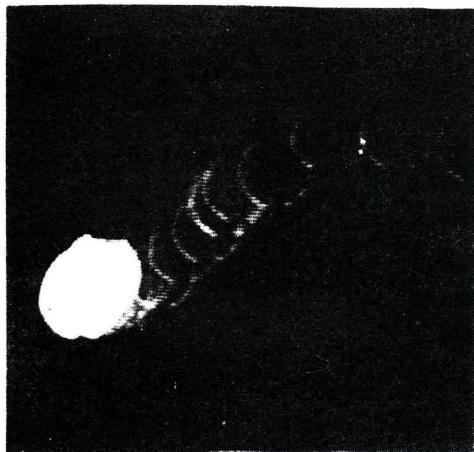
fokus vanskeligheter med å stille skarpt på lyset. Dette vanskelig-gjør en bestemmelse av lysets utstrekning, enn videre at avstanden ikke kan eksakt fastlegges.

En av Forsvarets foto-eksperter har vennligst laget en rekke beregninger på grunnlag av SUFOIs opplysninger og egne undersøkelser. Hans beregninger mht. vinkler, avstander og hastigheter har avslørt at hastigheten til lyskilden sannsynligvis har ligget i området 88 - 135 km/t. Dette faktum, sammen med en del andre betraktninger fører til den antakelse om at et lite fly kan være årsaken til lysfenomenet på videoen.

Det kreves imidlertid flere undersøkelser før en endelig konklusjon kan fastsettes.

Etterforskningen viser forøvrig at militær flyaktivitet kan utelukkes som årsak til fenomenet, mens det ikke har vært mulig å finne ut av om sivile fly har vært på vingene i det aktuelle tidsrom.

Under alle omstendigheter er det første gang at det foreligger et dansk video-opptak av et UFO-fenomen.

Kilde:

UFO-Nyt nr. 3 1988; nr. 1 1989.
Oversatt av Finn Kalvik og Mentz Kaarbø.

Tjasså...?
av morten m...

Ettersom så mange mennesker lider av angst for det tomme rom, må det være noe i det...

★ ★ ★ **SAF-BULLETIN**

SAF BULLETIN
VOLYM 21
1989
NR 2

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-.

Beställ provex. Kr 10:--.
Postgiro 475522-9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

EKSPERT I SPRÅKVITENSKAP

GARANTERER FOR EKTHETEN

AV MJ-DOKUMENTENE

Av Robert H. Bletchman, J.D.

Artikkelen føyer et nytt kapittel til diskusjonen om de (for noen) etterhvert beryktete MJ-12 dokumentene. Denne saken har nå gått frem og tilbake mellom tilhengere og skeptikere de siste tre årene, og det graves stadig frem nye momenter. Vi har valgt å ta denne artikkelen med i tidsskriftet fordi innholdet virker seriøst og veloverveid.

Tidligere omtale av denne saken ble bragt i UFO nr. 4 1987 ("Så var det sant likevel!") og i nr. 2 1988 ("Ny internasjonal vri...").

Fullmektig Bletchman er leder for MUFON i staten Connecticut.

Etter å ha sett Ted Koppel i ABC-TV "Night Line" programmet den 24. juni 1987, i hvilket William Moore diskuterte gyldigheten av MJ-12 dokumentene med Philip J. Klass, var jeg nysgjerrig etter å vite hvordan man kunne fastslå ektheten av det såkalte orienteringsbrevet (briefingsdokumentet). Siden admiral Roscoe H. Hillenkoetter (MJ 1) i rapporten til president Dwight D. Eisenhower den 18. november 1952 var opplyst å være den ansvarlige, og stod øverst på listen, forslo jeg for William Moore at Hillenkoetter høyst sannsynlig hadde skrevet memoet. Naturligvis var man klar over at forfatterens pålitelighet kunne testes ved en sammenlikning av håndskriften i kjente dokumenter fra admiralens hånd, og memoet.

Man hadde anmodet Roger W. Wescott, professor i språkvitenskap ved Drew University i Madison, New Jersey, og som også er en velkjent lingvist, om han med sin ekspertise ville foreta en slik analyse og vurdering. Dr. Wescott opplyste at han ville nærme seg problemet gjennom stilistisk analyse - en språkvitenskapelig disiplin - som beskjeftiger seg med det mer eller mindre særegne

mønster i enhver håndskrift. 27 brev og memoranda, skrevet av Hillenkoetter mens han ledet CIA ble fremskaffet til dr. Wescott sammen med notatet.

I brevet som dr. Wescott sendte meg den 3. april 1988, er det følgende sitat: "Admiral Hillenkoetters brevstil ligner de fleste byråkraters, meget forekommende, konvensjonell og mangler ordvalgets eksentrisitet, hvilket gjør noen menneskers skrift så karakteristisk (og følgelig vanskelig å etterligne).

Selv om det er sant at noen av hans memoranda inneholder stavefeil og gal tegnsetting, er disse sjeldne og gjentas ikke ofte nok til å utgjøre til å utgjøre stilistiske kjennetegn.

På den annen side fikk jeg i dag tid til atter å lese samtlige 27 eksempler på Hillenkoetters korrespondanse som du har sendt meg siden august 1987, og fikk bragt dem i kronologisk orden. Det synes temmelig sikkert å falle inn under tre grupper: De som er skrevet før 1947 og 1950, og som ikke angår uidentifiserte objekter (heretter benevnt UFOs); de som er skrevet mellom 1952 og 1961 og som uttrykker sterk inter-

esse for å fremskaffe mer informasjon om UFOer, og prøver å forebygge forswarets "tilsløringer" av emnet; samt de som ble skrevet mellom 1962 og 1970 og som antar en nøytral holdning ved å opprettholde interessen, men samtidig utvise skepsis overfor den ikke-jordiske hypotese (heretter benevnt ETH).

Den avgjørende periode er utvilsomt høsten 1961, da Hillenkoetter tilsynelatende trakk seg tilbake fra deltakelse i UFO-organisasjonen NICAP. Philip Klass og andre kritikere av MUFON behandlet forutseende nok både presidentens notat av 18. november 1952, og Kongressbrevet av 22. august 1961 som om de var forfalskninger. Men den stilistiske vitneforklaring han siterer, synes for meg ikke å være overbevisende: Jeg for mitt vedkommende skriver f.eks. avvekslende 3. april 1988 og april 3. 1988 når jeg skriver brev.

I tvetydige situasjoner som denne, har jeg en tilbøyelighet til å følge hva som svarer til det juridiske prinsipp: "Uskyldig, inntil kjent skyldig". Min analogi: "Autentisk, inntil bedrag er bevist".

Etter åtte timers intensivt studium av de 27 fremlaagte notater og brev sendte dr. Roger Wescott ytterligere et brev til meg, datert den 7. april 1988, som jeg siterer ordrett: "I kveld hadde jeg en behagelig telefonsamtale med Stanton Friedman. Han ba meg komme med enda en uttalelse om de 27 brev og notater fra admiral Hillenkoetter, som du sendte meg. En uttalelse vil være mer enn tydelig (og derfor nesten umulig å misforstå); her er den:

"Etter min mening er det ingen påtakelig grunn til å betrakte noen av disse notatene som forfalsket eller trolig at noen av dem er skrevet av andre enn Hillenkoetter selv. Denne uttalelse innbefatter det kontroversielle presidentnotat av 18. november 1952, brevene - de offisielle og de personlige".

En kort biografisk skisse av

forfatteren er på sin plass her: Roger William Wescott, født i Philadelphia i 1925, kandidat summa cum laude (høyeste karakter) ved Princeton University i 1945. Etter å ha mottatt sin Ph.D (doktorgrad) i språkvitenkap i 1948, fikk han et stipendiat ved Oxford. Deretter fulgte antropologiske studier i Nigeria, hvorefter han grunnla og ledet studiet i afrikanske språk på universitetet i Michigan. Det kan tilføyes at Wescott ved siden av sine akademiske plikter har ledet radioprogrammer og medvirket i TV-utsendelser.

Siden 1966 har Wescott vært professor i språkvitenskap ved universitetets avdeling for humaniora og professor i antropologi ved den sosialvitenskapelige avdeling, College of Liberal Arts, universitetet i Madison, New Jersey. Han grunnla Drew's antropologiske avdeling og ledet dette i 12 år. I de siste åtte år har han vært leder av Drew's språkprogram.

Jeg skylder følgende personer en takk for deres medvirkning med hensyn til å virkeliggjøre mine tanker om denne viktige avsløring av MJ-12 papirene:

William Moore, Stanton Friedman, J. Antonio Huneeus, Tom A. Benson og Walter Andrus (sistnevnte står som utgiver av denne artikkelen). En takk skal også rettes til MUFON, CUFOS, FUFOR og Fair Witness, som USA's mest betydningsfulle UFO-organisasjoner, for å ha bevilget penger til å betale dr. Wescott for hans arbeid med disse dokumentene.

Kilde:

MUFON UFO Journal nr. 243, juli 1988; UFO Kontakt nr. 2 1989.
Oversatt av Finn W. Kalvik.

INNTRENGERE FRA VERDENSROMMET

EN SAMTALE MED BUDD HOPKINS

Av Jerome Clark.

Denne artikkelen, som vi har hentet fra det svenske tidsskriftet "Sökaren", omhandler ett av de mest omdiskuterte emner innen ufologien idag, nemlig de såkalte bortføringssakene. Dette er et nytt aspekt ved UFO-forskningen som har dukket opp særlig i USA i de senere årene. Budd Hopkins har vært en foregangsperson i denne sammenheng og har gitt ut to bøker om emnet.

På tross av at artikkelen er relativt lang, har vi valgt å trykke den i sin helhet i dette nummeret. Vi synes at momentene i diskusjonen er viktige uansett hvordan man ellers stiller seg til saken, og blir altså gjengitt uavkortet.

Etter professor J.Allen Hyneks bortgang fremstår Budd Hopkins som tidens mest markerte talsmann for ufologien. Han er fast gjest i TV talk-shows, og han er foredragsholder ved praktisk talt hver eneste UFO-konferanse av betydning. Hopkins er kunstner og skulptør og er bosatt i New York. Han er en av pionerene på undersøkelser av såkalte ombordføringstilfeller. Hans to bøker om dette, "Missing Time" (1981) og "Intruders" (1987), er blant de mest leste, omdiskuterte og innflytelsesrike UFO-bøkene.

Ufologene ble først klar over at det fins tilfeller med ombordføringer, da Barney og Betty Hills opplevelser ble kjent. I dette tilfellet hadde et kortere tidsrom forsvunnet fra ekteparets erindring. Senere fortalte de under hypnose om hva som hadde hendt i løpet av de glemte time-ene, hvordan de av humanoider mot sin vilje ble ført ombord i et UFO.

Tilfellet Hill kunne ha forblitt i kuriositetsskittet - og til sist trolig blitt bortforklart som et fantasiprodukt - hvis ikke andre, liknende hendelser var blitt kjent. Forut for Budd Hopkins' inntreden på arenaen var

bare et fåtall bortføringssaker publisert, men etter at "Missing Time" ble utgitt fremsto ombordføringssakene som et viktig fenomen innen ufologien - parallelt med spørsmålet om myndighetenes neddyssing vokste disse til det store UFO-problemet i 1980-årene.

Når UFO-forskningens historie en gang skal skrives, vil Budd Hopkins' navn være sterkt fremtredende, ikke bare for hans rolle som aktiv forsker, men også fordi han tidlig samarbeidet med psykologer, psykiatere og psykoterapeuter i undersøkelser rundt ombordføringstilfellene. Ingen av dem hadde noen erfaring i UFO-forskning, og de ble like forvirret som ufologene over disse tilfellene som er stadig tilbakevendende og som er så merkelig lik hverandre. Dette til tross, Hopkins har blitt gjennstand for de verste æreskrenkelser som er rettet mot noen ufolog. Mange kritikere tror tydeligvis at Hopkins personlig bærer ansvaret for "villfarelsen" om at mennesker tas ombord på flygende tallerkner - skjønt den type hendelser som han har publisert er bekreftet av uavhengige

forskere over hele verden, noe folkloristen Thomas E. Bullard har vist i sin store studie av fenomenet "UFO Abductions: The Measure of a Mystery". (1987). Andre forklaringer på rapporter om ombordføringstilfeller, såsom at det dreier seg om innbilning under hypnose eller om drømmer hos fantasirike personer, avvises av spesialister på sinnslidelser som selv har undersøkt slike tilfeller, mens de til gjengjeld enstemming fastholdes av skrivebordsteoretikerne.

I en nylig foretatt undersøkelse, utført av en psykiater ved i New York, avvises alle psykologiske forklaringer som hittil er fremlagt som ikke adekvate. (Undersøkelsen vil bli publisert).

På den annen side, hypotesen om at ombordføringer er reelle bortførelser utført av fremmede vesener med fysisk skikkelse, er fortsatt ikke bevist. Omstendighetene - mønsteret i rapportene, uforklarlige sår og tilfeller med flere vitner - kan tyde på at det virkelig dreier seg om bortførelser utført av fremmede vesener, men det er som sagt fremdeles ingen avgjørende beviser for dette.

Et fullgodt bevis ville være at man kunne fremlegge ukjente gjenstander, som ifølge vitnene i mange tilfeller sies å ha blitt operert inn i kroppen på ombordførte personer. Skulle dette bli gjort, er gåten løst. Inntil videre råder uenigheten, og alternative forklaringer til rapportene legges frem.

I følgende intervju redegjør Budd Hopkins for sine synspunkter og imøtegår kritikerne.

CLARK: La oss begynne med det grunnleggende spørsmålet: Hvorfor bør vi ta ombordføringstilfellene alvorlig?

HOPKINS: Først og fremst fordi mange ting tyder på at noe virkelig foregår. Samme slags rapporter er stadig tilbakevendende. Som eksempel kan nevnes visse typer fysiske spor som er forbundet med slike rapporter, rifter og andre merker på huden og indi-

kasjoner taler for at dette ble gjort mens personen var bortført som barn.

CLARK: Du er selvsagt kjent med hva kritikerne sier: Hvem som helst kan ha et merke på kroppen uten å huske hvordan det oppsto.

HOPKINS: Jada. De fleste mennesker har sikkert et merke på kroppen som de ikke kan forklare oppkomsten til. Men det er ikke denslags jeg beskriver. Jeg snakker om merker som var uforklarlige umiddelbart etter tilsynskomst. Personen fikk øye på såret da det var nytt, og var ute av stand til å forklare hvordan det hadde oppstått. Senere har det vist deg at offeret, vanligvis et barn, var borte en stund i forbindelse med at såret oppsto. Såret viste seg under klærne som var like hele. Vi snakker altså om sår som var uforklarlige alt fra begynnelsen.

CLARK: Er slike merker på de ulike personene like hverandre?

HOPKINS: Ja, helt like. De er hovedsakelig av to typer: en rett rift i huden, som ser ut som snittet etter en skalpell, og en slags uthulning i legemet.

CLARK: Har leger sett på merkene?

HOPKINS: Ja. En gang foretok vi til og med en røntgenkontroll for å se om det fantes noe under dem. En lege sa at såret ikke syntes ha en naturlig årsak, men snarere kunne være resultatet av et inngrep. Andre leger har uttalt at det kan ha vært tatt benmargsprøver av personen eller foretatt en operasjon.

CLARK: Hva husker disse menneskene om hvordan sårene oppsto?

HOPKINS: Mange ganger settes sårene i samband med en opplevelse av hukommelsestap og tapt tid. Jeg står i kontakt med personer som husker - uten hypnose - at de ble lagt på et bord og fikk en kanyle stukket inni kroppen. I ett tilfelle gjelder dette en

mann som hadde denne opplevelsen da han var seks år gammel. Han befant seg på en kai i Kanada, da han plutselig ikke lenger kunne bevege seg. Seks små vesener nærmet seg og tok ham med seg til en farkost, hvor de la ham på et bord og skar i ett av beina hans.

CLARK: Mange tror hypnose er det store problemet ved undersøkelser av ombordføringssaker. Som du vet er det meget lett å begynne å fantasere under hypnose, og mange kritikere har kommet med påstanden om at beretninger om ombordføring på flygende tallerkner kan sammenlignes med "erindringer" fra tidligere liv, også relatert under hypnose. Disse mener at ombordføringer og tidligere liv er fantasering bygd opp rundt ting personen selv har vært med på, hørt eller lest. Og hvorfor skulle vi ikke akseptere dette som en rimelig forklaring på ombordføringssakene?

HOPKINS: Fordi det ikke er riktig! For det første er 20-30% av beretningene om ombordføring erindringer uten hypnose...

CLARK: ...men er slike minner ved vanlig bevissthet lik dem som beskrives under hypnose?

HOPKINS: Ja. De er nøyaktig like. Jeg er selvsagt klar over problemet med hypnosefantasier og er derfor meget nøye med at jeg i ethvert forsøk med hypnotisk regresjon stiller noen ledende spørsmål, for å se om personen lar seg avlede. Slike spørsmål er alltid logiske og klare, og de fører klart bort fra det jeg forventer skal fortelles. Et eksempel: Man kan under hypnose synes at man står utenfor og får øye på et UFO, og så sier man til meg: "Jeg vil ikke gå inn der!" Vedkommende blir redd og forholder seg taus en lang stund. Så kan han si: "Jeg fryser, jeg fryser." Da spør jeg, fordi jeg vet at det pleier å være kaldt inne i UFOet i slike tilfeller: "Jaså, er det kaldt der ute? Personen svarer: "Nei, nei det er kaldt her inne!" Jeg gir de hypnotiserte mange anledninger til

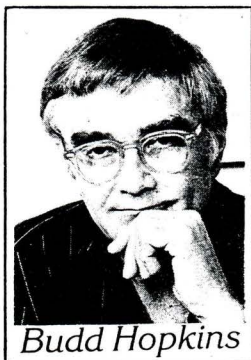
å følge mine ledende spørsmål, men de biter aldri på. Jeg har fremdeles til gode å kunne manipulere noen på dette viset. Tenk på dette med "tidligere liv"! En person underkaster seg hypnotisk regresjon fordi han vil tro på reinkarnasjon. Han lar seg hypnotisere utelukkende av denne grunn. Å oppleve tidligere liv er noe behagelig og interessant. Men i UFO-tilfellene er opplevelsen ubehagelig, i blant grufull. De ombordførte har all grunn til å føle seg skremt, ydmyket og opprørt. Hvem ville ønske å være med på noe slikt? Likevel kommer slike beretninger frem under hypnose.

Dr. Elisabeth Slater lot falle den bemerkningen at selv en paranoid person gjør seg selv betydningsfull i egne øyne ved å tro seg forfulgt av CIA, som leder giftgass inn under døren. Men i UFO-sakene, hvor en person ligger på et bord og blir utsatt for operative inngrep, har personen ingen formening om hvorfor dette skjer, og ingen forklarer det. Hvorfor, spurte dr. Slater, ville noen fantasere om noe sånt? Det er fornedrende, som en slags voldtekt. Det fins ikke en gang noen tydelig fiende. Man kan ikke forestille seg kidnapperne som ondskapsfulle stormtropper eller ondssinnede KGB-agenter. Opplevelsen av å være bortført av fremmede vesener er egenartet og nøytral. Den synes å savne forbindelser med menneskelige behov. Det virkelige problemet med hypnose som undersøkelsesmetode er den vanlige, men feilaktige oppfatningen at normal menneskelig iaktakelsesevne kan være mangelfull, mens man under hypnose kan få frem en korrekt erindring. Det er vist ved forskjellige forsøk at det ikke forholder seg slik.

Det er forøvrig også min egen erfaring. I hypnose gjenfinner man flere detaljer enn ved normal bevissthet, men hvis de opprinnelige observasjonene er mangelfulle, eller om vitnet er skrekkslagent under normal erindring og feiltolker hendelsene, gjentas samme feil i hypnose; detaljene blir flere, men ikke sikrere.

Hypnosen renser ikke hukommelsen for feiltakelser. Erindring under hypnose er altså ikke mer pålitelig enn ved vanlig bevissthetstilstand.

Men for å vende tilbake til hypnoserelateringer av ombordføringer: Husk at vi snakker om personer som beviselig er rammet av hukommelsestap! De har glemt et lite tidsrom av sitt liv. Noe skjedde, men de kan ikke huske hva. Dette kan ha skjedd med flere personer samtidig. Under hypnose forteller de overensstemmende historier, som i detalj på detalj er lik andre menneskers beretninger om hva som hendte dem i en periode av hukommelsesbortfall.

Budd Hopkins

CLARK: I flere av disse sakene har jo vitnene ved normal bevissthet kunnet trekke frem deler av et ekstraordinært hendelsesforløp. De ser et UFO, kanskje også humanoider, innen hukommelsen streiker. Hypotesen om at det bare skyldes hypnosefantasier forklarer ikke disse bevisste erindringene. Men en mer seriøs kritikk, kanskje, kommer fra dem som hevder at du iblant har hypnotisert personer som slett ikke har hatt noen bevisst hukommelse av en UFO-iaktakelse. Disse personene kan for eksempel bare løselig ha nevnt at de ved et visst område langs en vei har fått angstførmelser uten noen påtakelig grunn. Du har derpå hypnotisert dem, hensatt dem i en situasjon hvor det ufravikelig fins en forventning - du er jo

kjent for å undersøke ombordføringer - om at ombordføring har skjedd. Her synes det som om det finnes en invitt til fabulering. Kan du bestride den kritikken?

HOPKINS: Jeg kan trekke frem 25 personer som jeg har arbeidet med og som ble hypnotisert i en situasjon med nettopp det press som du mener fins, og ingen av dem fortalte om ombordtaking. Det de fortalte om var bare en generell følelse av nervøsitet i forbindelse med et sted eller en situasjon. Senere kommer det ofte frem naturlige forklaringer til den frykten de har kjent: Tordenvær, uvanlige kraftige lynutladninger eller noe noe liknende. Hvis vi i hvert eneste kasus fikk reddegjørelser av den kjente ombordføringstypen, ville jeg bli mistenksom selv, men slike beretninger kommer ikke frem til enhver tid.

CLARK: Hva har du å si til dem som påpeker at du ikke er utdannet psykolog, psykiater eller psykoterapeut og derfor ikke har rett til å drive med hypnotisering av folk?

HOPKINS: To psykiatere - og en tredje som jeg forøvrig skal møte i nær fremtid, - fire psykologer og elleve psykoterapeuter har oppsøkt meg for ved hypnose å få hjelp til å erindre glemte deler av egne opplevelser etter ombordføring. Jeg vil formode at alle disse var friske og dyktige fagfolk - og min egen kjennskap til dem understreker dette. De har valgt å oppsøke meg som hypnotisør. Ytterligere tjue personer har skrevet til meg om konsultasjon etter at de ble henvist av sine terapeuter. Terapeutene har kjent til mitt arbeid og forstått at det som har fremkommet under deres egne analyser eller terapi har vært opplevelser av ombordføring, og derfor har de anmodet sine pasienter om å ta kontakt med meg. Det har aldri skjedd at de spesialister på sinnslidelser som jeg har samarbeidet med, har antydnet at jeg begår faglige

feil, er inkompetent som hyp-
notisør eller at jeg forvolder
skade. Kritikken kommer alltid
fra skrivebordsteoretikere, som
selv ikke har truffet meg eller
noen personer som har opplevd
ombordføring på UFO, men som
likevel påstår at jeg skader
mennesker ved min virksomhet. La
en slik person komme hit, arbeide
sammen med meg, treffe dem jeg
arbeider med for så å gjøre en
vurdering basert på førstehånds
kjennskap. Heldigvis trenger jeg
ikke bekymre meg for dumheter fra
"skrivebordseksperter", på grunn
av sterk støtte fra leger og
psykologer som kjenner meg.

CLARK: Hvor lærte du deg hypnose?

HOPKINS: I 1976 ble jeg hypnoti-
sert flere ganger av dr. Robert
Naiman som er psykoterapeut.
Senere ble jeg hypnotisert av
psykologen dr. Aphrodite Clamar.
Til å begynne med lærte jeg hyp-
nose gjennom selv å bli hypnoti-
sert. Siden var jeg bisitter ved
hypnosebehandlinger opptil tre
ganger i uken frem til 1983. Jeg
studerte teknikken hos psykiat-
tere, psykologer samt en politi-
hypnotisør. Da jeg begynte å
hypnotisere selv, ba jeg dr.
Naiman om tillatelse til å gjøre
dette. Han ga klarsignal, og dr.
Donald Klein overvar et par av
mine behandlinger og kom med råd.
Begge ga meg sterk støtte.

CLARK: Et ankepunkt mot deg som
slår meg som uvanlig lettkjøpt,
er offentliggjort av en person
hvis livsverk synes å slå ned på
alt som lukter av UFO. Han mener
at du skaper et ikke-fenomen ved
å forlede hypnotiserte personer
til å fantasere frem konfronta-
sjoner med fremmede vesener.
Denne hypotesen ble imøtegått av
Eddie Bullard, folkloristen som
har studert alle tilfellene av
bortførelser i UFO-litteraturen,
og funnet at overalt og alltid,
uansett hvem undersøgerne og
ofrene er, er beretningene for-
bausende lik hverandre ned til
minste detalj. Det betyr at selv
om Budd Hopkins ikke hadde eksis-
tert, ville det ha fantes rap-

porter om bortførelser med om-
bordføring på flygende tal-
lerkner, identiske med slike vi
nå kjenner til.
Hva tror du er grunnen til disse
bortførelsene? Hva har disse
menneskene faktisk vært med på?

HOPKINS: Tja, da får vi vende
tilbake til spørsmålet om hva
UFOene er. Fins det tredimensjo-
nale farkostliknende gjenstander
som kan spores med instrumenter
og filmes? Hvis slike gjenstander
fins - og det ser avgjort slik ut
- hvorfor er de da her? Det må
finnes en grunn til at de er her,
og mangt tyder på at det er vi
mennesker selv som er årsaken. Vi
står visst i fokus for deres
interesse. Dette fordi man ikke
har kunnet påvise noe annet som
dukker opp i UFO-rapportene, og
som kunne være gjenstand for
deres oppmerksomhet.

Rapportene om ombordføringer
fokuserer på det menneskelige
legeme og hvordan det er fysisk
sammensatt. I de aller fleste
tilfeller forekommer bare et
minimum av kommunikasjon mellom
dem og oss. Det jeg vil frem til
er at de ser ikke ut til å være
her bare for å snakke med oss om
vårt syn på universell fred eller
slike ting.

Det har vært klart helt fra de
aller tidligste kjente tilfel-
lene, skjønt vi lenge forsøkte å
se bort fra det - at de er inter-
essert i den menneskelige for-
plantning. Ut fra de informa-
sjoner jeg har fått i sak etter
sak, trekker jeg ytterst motvil-
lig den slutning at de forsøker
å skape en hybridart gjennom
krysning av sin egen art med vår,
i det minste som en del av et
pågående eksperiment. Det lyder
jo fullstendig utrolig, og ingen
ønsker at det skal være sant.

CLARK: Men det virker eiendom-
melig at en overlegen, teknolog-
isk avansert sivilisasjon skulle
utføre slike genetiske studier på
et så klossete og besværlig vis,
med mengder av menn, kvinner og
barn involvert. Hvorfor tar de
heller ikke genetisk materiale
fra noen få mennesker for så å
skape det de ønsker?

HOPKINS: Dette minner meg om hva en eller annen en gang sa: Hvis det fortoner seg fullstendig fornuftig, har det sannsynligvis ikke utenomjordisk opprinnelse, for hvis det virker fornuftig etter jordisk målestokk, kan man lett forestille seg at det stammer fra jordiske hjerner. Faktum er at meget lite av det vi vet om UFO-fenomenet synes fornuftig for oss.

En analogi kan muligens illustrerer dette: Når vi på jorden forårsaker et vitenskapelig gjennombrudd, la oss si at vi oppdager et antitoksin, vil dette straks bli masseprodusert i laboratorier, det foreleses om på de medisinske fakulteter osv. Men når vi skal lære å sykle, må hver og en sette seg på en sykkel, med pappa skyvende bakpå, mens han forteller oss hva vi må gjøre. Slik ferdighet kan ikke fremstilles i et laboratorium eller læres i et klasserom. Det uhyggelige med UFO-fenomenet er at vi synes å befinne oss i en situasjon hvor ufonautene oppfører seg mer som folk forsøker å lære seg å sykle hver for seg, enn som forskere ved et universitet, som i sine laboratorier porsjonerer ut sine prøver og sender dem jorden rundt til sine åndsfrender. Vi konfronteres med en selsom en-og-en-situasjon. Det fortoner seg slett ikke fornuftig sammenliknet med den jordiske vitenskaps arbeidsmetoder, men bevares, det kan være fornuftig på sitt vis, om enn skjult for oss.

CLARK: Virker det som om det fins noen relasjon mellom kidnapperen og den kidnappete?

HOPKINS: Ja, det kan nesten se ut til at hver eneste kidnapper har en relasjon til "sin" kidnappete.

CLARK: Hva består denne relasjonen i - jeg antar for resonnementets skyld at det fins -? Kan det være emosjonelle bånd?

HOPKINS: Det er rapportert situasjoner hvor følelsesmessige bånd synes utviklet. Dette forvirrer uten unntak den bortførte. Slikt

rapporteres selvsagt ikke i alle sakene, men det forekommer så ofte at det må tas alvorlig og som et mønster. Vi vet at det forekommer svært meget av hva vi kan kalle tankekontroll i tilfeller av bortføring og ombordføring på UFO, og dette kan jo forklare hvorfor slike følelser fornemmes. Men det kan også tenkes at de frembringer følelsesmessige bånd gjennom metoder vi ikke kjenner eller forstår. Kanskje er hensikten å gjøre den bortførte lettere medgjørlig.

CLARK: Kan du nevne eksempler på slike bånd?

HOPKINS: I ett tilfelle var det en ung mann på 17 år som kjørte bil til Mexico City sammen med noen andre ungdommer. De andre sov i bilen. Han kjørte inn i en slags tåkebank, og plutselig oppdaget han at bilen svevde i luften. Han fikk øye på en eien-dommelig skikkelse rett foran bilen, ble skrekkslagen og husker ikke mer før tåkebanken er borte og noen timer har gått - den klassiske opplevelsen av hukommelsestap med tapt tid.

Vi undersøkte dette tilfellet under hypnose, og en beretning om ombordføring på UFO fremkom. Den unge mannen fortalte at han hadde ligget på et bord og at man hadde tatt spermaprøver av ham. Da vi fulgte opp med en serie hypnotiske regresjoner som omfattet enda tidligere opplevelser, viste det seg at han hadde seg sterkt tiltrukket av den fremmede han hadde møtt. Han var sørgmodig da opplevelsen var over, på tross av at han hele tiden hadde vært redd.

CLARK: Hvordan kjente han seg tiltrukket? Var det en seksuell tiltrekning?

HOPKINS: Det var ingen seksuell tiltrekning. Det var en dragning som fra en ytterst velmenende, nesten guddommelig person. Den unge mannen falt sammen i tårer og hevdet at han aldri hadde kjent seg hjemme på jorden og at han ville bli med dem, på tross av at det han hadde vært med på

gjentatte ganger var sørgelig, forferdelig og opprørende. Han kjente en dragning mot dem. Det var noe overnaturlig over deres verden og det at han følte seg som voks i deres hender, mens han likevel forsto at de brydde seg om ham på en måte.

CLARK: Nå kommer vi inn på forskjellen mellom "kontaktete" og "bortførte". Kontaktpersonene hevder å ha møtt velvillige utenomjordske intelligenser. En del forfattere, som Hilary Evans og Keith Basterfield, anser at kontaktete og bortførte egentlig ikke avviker fra hverandre, fordi begges opplevelser er innbilninger med røtter i deres egne psykologiske behov.

HOPKINS: Det dreier seg selvsagt om to helt ulike slags opplevelser. Den typiske kontaktpersonen "hører" og kjenner på seg mer enn han ser. Han føler at han har enorm betydning og at de fremmede er uhyre hjelpsomme. Den bortførte får uendelig mange flere synsinntrykk, men han fatter ikke meningen med det som skjer, og han opplever frykt og smerte og kjenner vrede.

CLARK: Mitt inntrykk, som baserer seg på bekjentskap med et antall kontaktpersoner, er at den typisk kontaktete før sin UFO-oplevelse i årevis har vært en slags vandrende åndelig søker med interesse for okkultisme og alternativ tro. Når han så begynner å høre en "utenomjordisk" stemme inne i hodet, er han allerede psykologisk forberedt på slike budskap, som enkelt sagt gjentar og utvikler det han allerede vet.

HOPKINS: En bortført, derimot, er i bunn og grunn en person som ønsker at alt sammen måtte forsvinne, og han har ingen som helst religiøs hunger etter kontakt med utenomjordske. Jeg har fått brev fra religiøse mennesker som er overordentlig opprørte over hva de har vært med på. Et brev fra en mormonkvinne hadde følgende innhold: "Jeg trenger ikke dette. Jeg trenger ikke disse opplevelsene. De forvirrer og opprører meg. Jeg har min Gud, og jeg vil ikke at dette skal være virkelig. Vær så snill og få dette bort fra meg!" Disse har hatt virkelige opplevelser som har vært gåtefulle for dem, mens en kontaktperson, på den annen side, meget vel vet hva det dreier seg om.

CLARK: Hvis vi nå antar at rapportene om bortføringer beskriver virkelig fysisk kontakt med utenomjordske, hva forteller rapportene oss om de fremmede vesenene?

HOPKINS: Det er det store spørsmålet. Rapportene gir den hel del indikasjoner. De fremmede synes f.eks. å kunne øve kontroll over det sentrale nervesystemet hos mennesker uten å påvirke vitale organer eller pusteenvnen. De synes videre å kunne skape hallusinasjoner ved eget forgodtbefinnende og de behersker tyngdeloven. Med det siste mener jeg at de får folk til å sveve inn og ut av deres farkoster. Men til tross for en tilsynelatende fantastisk vitenskapelig og teknisk know-how som langt overstiger vår, virker de av en eller annen grunn redde for oss.

CLARK: Hva mener du med det?

HOPKINS: Bortførte personer har ofte rapportert at kidnapperne har hatt hastverk med å gjennomføre sine oppgaver, og at de har opptrådt meget nervøst. De handler ikke på noe selvfølgelig og overlegent vis, men er meget forsiktige.

Vi aner ikke hvordan de gjør det de gjør, og deres tilsidesettelse av naturlovene i øst og vest er oppsiktsvekkende. Jeg er enig med skeptikerne: Dette er et vrient problem å løse, men på den annen side motbeviser ikke dette rapportene. Når alt kommer til alt, hvis vi har å gjøre med en avansert kultur, kan ikke vi fastsette deres begrensninger.

Det som ryster meg mest, er de økende bevisene for at de fremmede er nysgjerrige ikke bare på vår forplantning og sentralnervesystemet, men til og med på våre seksuelle følelser og fornemmelser - og også vår opplevelse av smerte. Det synes som om de eksperimenterer med de mest grunnleggende instinkter vi mennesker har.

Jeg er nylig gjort oppmerksom på tilfeller der smerte var fremkalt bevisst på et kaldt, objektivt vis.

En av de verste sidene ved dette er deres amoralitet. Men det viser også, mener jeg, at disse opplevelsene ikke tilsvarende våre egne psykiske "behov". Man kan lett forestille seg at et menneske finner opp en skurk eller frelser. Så meget vanskeligere er det da å tenke seg at mengder av mennesker på ulike kontinenter i fantasien skaper en slags nøytral makt, som er nysgjerrig, aktpågivende til det ytterste, men hvis handlinger er meningsløse, i hvertfall slik som vi oppfatter dem. Hvis dette er fantasier, hvor kommer de fra? Slik fantasering er tidligere ukjent.

CLARK: Kommunikasjonen mellom kidnapperne og deres offer er meget begrenset. Har kidnapperne fortalt noe om hvor de kommer fra, eller noe annet som lyder fornuftig?

HOPKINS: Informasjonsflommen er unilateral, dvs. kidnapperne finner ut en del om dem de har kidnappet. Ikke omvendt. De spinke informasjonene som folk iblant har snappet opp, er aldri sikre eller pålitelige. Men i noen fall får de kidnappete en apokalyptisk visjon av en ødelagt verden, eller noe liknende. Slike bilder synes i mindre grad å være profetiske enn stimuli for at de fremmede skal se hvordan vi mennesker reagerer. Kanskje inngår dette i et eksperiment for å studere frykt og skrekk.

CLARK: La oss snakke om de fysiske bevisene for slike hendelser. Du nevnte tidligere at merker på kroppen er rapportert, men det fins en annen side som kan være et avgjørende bevis for at bortførelser til UFOer er virkelige fysiske hendelser, nemlig de gjenstander som sies å ha blitt operert inn i kroppen på mennesker.

HOPKINS: Folk har fortalt, iblant ved normal bevissthetstilstand, iblant under hypnose at gjenstander har blitt operert inn i kroppen på dem. De forteller at mens de lå på et bord inne i en farkost, ble en lang tynn nål ført inn gjennom neseborene, inn i et øre eller i øyehulen. Nålen hadde en liten kule på spissen. Kulen blir ofte beskrevet som to til to og en halv mm i diameter og ofte med små fine tråder på overflaten. Ofte, men ikke alltid, er behandlingen plagsom. I en del tilfeller var det ingen kule på kanylespissen ved innføringen, men da den ble trukket ut igjen etter inngrepet, var en liten kule synlig ytterst, som om den nå ble fjernet etter å ha blitt operert inn tidligere. Slike beretninger er ganske vanlige. Men de menneskene som rapporterer dem, vet ikke hva kulene har til oppgave - og det vet dessverre ikke vi heller. Vi tenker oss at de kan være gjenstander de fremmede bruker for å lokalisere visse mennesker, eller kanskje for å øve kontroll over dem. Selvsagt kan de også tjene

en hensikt vi ikke engang kan gjette oss til.

Nå brukes en ny bildeteknikk, MRI, på mange sykehus. Jeg står i kontakt med fire personer som underkastet seg slik bilde-system-operasjon på grunn av nevrologiske problemer og ikke på grunn av UFO-opplevelser (selv om alle fire har hatt slike). De fortalte at man på MRI-bildene fant små kuleliknende gjenstander i nærheten av synsnervene. Vi holder nå på å samle inn slike bilder for å fremlegge dem for nevrokirurger. Dr. Paul Cooper ved New York Hospital har forklart meg at dersom disse gjenstandene ligger nær nervus opticus, vil det være risikabelt å forsøke å fjerne dem. Men vi vil at nevrokirurger skal se på disse bildene for å høre hva de selv anser om hvorvidt det er noe unormalt her. Vi prøver også å få radiologer til å vurdere dette.

CLARK: Men viser bildene disse små gjenstandene?

HOPKINS: Ja, det sies, men jeg har for egen del ikke konstatert dette ennå, så jeg reserverer meg litt inntil jeg selv får se det og konferert med leger om det. En annen type fysiske bevis er merker på bakken som har oppstått samtidig med bortførelsene. Vi har funnet svidd torv, dødt gress, runde avtrykk på bakken, som forekommer i landingstilfeller. Vi har også avbrukne grener, strømbrydd, flere uavhengige UFO-iakttakelser - med andre ord, fenomener man setter i samband med UFO-hendelser.

CLARK: Hvordan er det med de tilfellene hvor to eller tre personer ble bortført samtidig? Har du noen gang hypnotisert slike uavhengig av hverandre og sammenstilt deres beretninger?

HOPKINS: Ja, jeg har gjort det i to tilfeller. Første gang dreide det seg om et par, annen gang om fem personer. Jeg hypnotiserte to personer i hvert tilfelle, og deres historier var praktisk talt identiske. Det fins andre tilfeller som jeg har hørt om uten

at jeg ennå har kunnet undersøke dem.

For tiden arbeider jeg med et tilfelle i Cape Cod, hvor en kvinne våknet av at hennes mann satt oppe i sengen og sa: "Hvem er du og hva vil du?" Ved fotenden av sengen sto to små skikkelser. Kvinnen så på dem, siden på sin mann, og deretter la begge seg til å sove igjen! Jeg kan vise til andre tilfeller, hvor flere mennesker har sett skikkelsene samtidig og siden konstatert hukommelsestap og tapt tid.

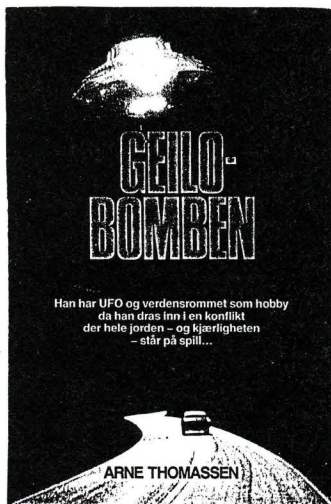
CLARK: Men du har også saker der en person husker å ha blitt bortført, mens den andre ikke husker noe av det.

HOPKINS: Jeg har noen slike saker, men ikke mange. Personen som ikke husker noe, husker ofte begynnelsen og slutten på hendelsen, og han er klar over hukommelsestapet. Det kritikerne ofte ser bort fra er nettopp dette, som er så ytterst forvirrende på mennesker når de konstaterer at det samme tidsrom i deres liv på et mystisk vis er borte, og som senere føler uro eller har udefinerbare minner om UFO og humanoider.

CLARK: Mange anser at rapporter om ombordføringer er oppdiktet av mennesker med livlig fantasi. Men du sier at leger og psykologer som du har samarbeidet med, avviser denne forklaringen.

HOPKINS: Det jeg uttaler meg om er de psykologiske testene som er utført på bortførte, sammenholdt med observasjoner foretatt av leger og psykologer på dem de har fått undersøke. Legene og psykologene har fortalt meg at mange av de bortførte som er underkastet standartester, ikke har særlig sterkt utviklet fantasi. En person med fantasitendenser kjennetegnes blant annet av et så intenst fantasiliv at han mangler evnen til å kunne skille mellom virkelighet og innbilning. Slike egenskaper påtraff man ikke blant de UFO-bortførte. For å nevne et

Forts. side 35

Geilobomben

Arne Thomassen, mangeårig medlem av UFO-NORGE, har nylig debutert som forfatter med romanen "Geilobomben".

Bokomslaget pirrer nysgjerrigheten; et UFO svever over landeveien. Ifølge forfatteren selv, er dette en liten røverhistorie om et dødelig robotsamfunn som bruker Hardangervidda som skjold, og selve kloden som gissel. Et interstellart militært Brannkorps angriper for å rydde opp. En jordmann blir involvert - får spesialutdannelse - men fanges inn av det store spillet. Arne Thomassen sier i forordet at under overflaten er historien ment som noe mer. Med dette gir vi oss i kast med lesingen.

Romanen er bygd opp av mange, forholdsvis korte kapitler, og hvert kapittel begynner med et dikt. Vakre og innholdsrike dikt, som gjør at leseren får små et-tertenksomme pauser i denne voldsomme romanen.

Boka bærer tydelig preg av at forfatteren til daglig arbeider med elektronikk, og har beskjeftiget seg med studier av skjulte energier, hypertid, superrom og kosmisk bevissthet. Og selvfølgelig en stor UFO-interesse. Dessuten er boka fullspekket med nydelige naturskildringer. Man kan nærmest kjenne frisk fjelluft, høre trærnes sus og se solnedgangen, bare ved å være passiv leser.

Fordi man vet at det er snakk om en roman, kan man godt klare å leve seg inn i hovedpersonens fantastiske historie, der han blir dradd inn i en "interplanetarisk" konflikt.

Undertegnede synes imidlertid at forfatteren har gått i samme "felle" som veldig mange andre science-fiction forfattere. En kamp mellom universets gode og onde krefter, der hele jordens eksistens hviler på skuldrene til en enkelt person, helten. En alminnelig mann som får spesialundervisning fra rommenneskene eller evighetsvesnene, fordi han egentlig er svært så forskjellig fra oss andre overflatiske mennesker. Det ligner for mye på tegneserieheltene.

Historien utspiller seg i Norge, og Hessdals-fenomenene blir forklart til å være en base for det interstellare militære Brannkorps, der de har to overvåkningsskip og 38 jagere, plassert 1800 meter nede i fjellgrunnen.

UFO-NORGE figurerer i boka, sammen med FFI, SINTEF og andre kjente navn for oss. Vi vil få komme med en kommentar til følgende sitat fra boka:

- "Dessverre hadde ikke UFO-jegerne hverken kapasitet til eller fantasi nok til å forestille seg rekkevidden av det som hendte. Rapporter og data ble samlet, men man var altfor forsiktige med å trekke konklusjoner. Nå er det

vanligvis god latin at en forsker skal være forsiktig med for raske konklusjoner, men det er også noe som heter å komme for sent til sin egen begravelse..." UFO-NORGE ville absolutt ikke være den åpne og uforutinntatte organisasjonen som vi bestreber oss på å være, hvis vi skulle trekke slike konklusjoner. UFO står fremdeles for Uidentifiserte Flygende Objekter. For å komme nærmere en løsning av gåten, må vi ikke trekke på oss skylapper og kun se på en forklaring som riktig. Dette er sikkert også Arne Thomassen enig i.

Forøvrig er det en spennende roman, med en overraskende slutt. En tankevekkende historie. Vi sier ikke mer, men anbefaler leserne å kjøpe boka. Den er utgitt på Ernst G. Mortensens Forlag.

Geilobomben

Ernst G. Mortensens Forlag

182 sider

Kr. 169,-

TOTTI

Whitley Striebers bok "Communion" har utkommet i Norge, på Kurer Forlag A/S. Den norske tittelen er "Nærkontakt".

Denne boka påstås å være en sann historie, fortalt av en mann som har hatt gjentatte kontakter med fremmede vesener. En manns sterke vitnesbyrd om sine skremmende møter med det ukjente. En gripende, og framfor alt, modig bok. Whitley Strieber er en anerkjent forfatter i New York, som i de senere år har skrevet seriøse romaner om fred og miljøspørsmål, bøker med solid basis i virkeligheten. Han betraktet UFO og romvesener som innbilning, lett forklarlige som misoppfatninger eller hallusinasjoner. Datoen 26. desember 1985 ble en merkedag for Strieber. I løpet av natten hadde han en merkelig "drøm", og våknet svært uvel. Hans personlighet ble dramatisk forandret i løpet av de påfølgende ukene. Han ble lunefull, hissig, forvirret, engstelig. Han klarte ikke å fortsette sitt arbeid, fikk anfall av tretthet og frysninger, hadde ofte store smerter. Etter hvert trodde han at han holdt på å bli gal, eller alvorlig syk, og søkte omsider hjelp.

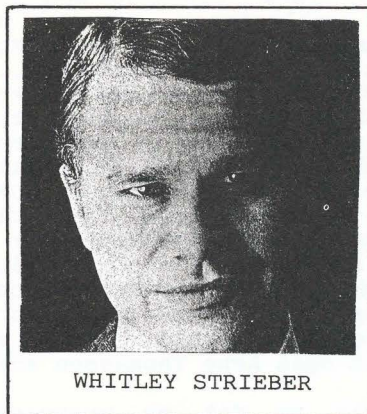
Whitley Strieber gjennomgikk en mengde tester og undersøkelser, fysiske og psykiske, men alle viste en frisk mann. Da han tok kontakt med Budd Hopkins, fikk han forespørsel om å gjennomgå hypnose. Det som kom fram gjennom hypnosene, er så fantastisk at det kanskje er fristende å avfeie det som fantasier. Fordi det er både skremmende og tiltrekkende.

Dr. Bruce Maccabee, fysiker og forsker i U.S. Navy, sier: "Hvis disse hendelsene er virkelige - og jeg tror de er det - må vi mennesker begynne å revurdere oss selv og vår plass i universet." Det er en svært ærlig bok. I tillegg uhyre spennende, slik at den er vanskelig å legge fra seg når man først har lest et par sider. Og hvis det stemmer, det som Strieber sier, at vi alle kanskje kan ha hatt samme opplevelser, så er det ikke noe rart at boka har blitt en bestselger i de land den er utgitt. Men vi tar ikke stilling til om

"Nærkontakt" er sannhet eller diktning. Vi slår bare fast at det er en knakende god bok. Det er Whitley Strieber til ære at han har beholdt et åpent sinn. Han holder alle muligheter åpne, fordi han ikke vet hva dette er. Boka koster kr. 195,-, og er vel verdt pengene. Du vil aldri glemme den. GOD BOK!

Nærkontakt
Kurer Forlag A/S
290 sider
Kr. 195,-

TOTTI

WHITLEY STRIEBER

LANDSMØTE 1990

UFO-NORGES landsmøte avholdes i Bergen helgen 18. og 19. august.

Adressen blir Suitell Edvard Grieg
Sandsliåsen 50, 5049 SANDSLI

Dette er ca. 3 km fra Flesland flyplass i retning Bergen.

Pris pr. suite pr. natt er kr. 700,- for to personer inkl. frokost.

Suitellet har loddemat a la svømmebasseng, trimrom, sauna og naturligvis konferanserom til vårt møte.

Skriftlig påmelding til UFO-NORGE innen 1. august. Henvendelse Odd-Gunnar Røed, postboks 24, 3133 DUKEN. Forslag til saker som bør behandles/dagsorden vedlegges påmeldingen.

Møteprogrammet sendes ut til de påmeldte første uken i august

Alle abonnenter/medlemmer har møterett.

INNTRENGERE FRA VERDENSROMMET

En samtale med Budd Hopkins

Forts. fra side 31

illustrerende tilfelle, Hickson og Parkers fra Pascagoula, Mississippi, så gjorde en psykolog en anmerkning om at disse hadde en meget begrenset fantasi, etter at han hadde undersøkt dem.

CLARK: Beretninger om bortførelser er meget lik hverandre og med et begrenset antall karakteristika. Hvis dette var fri fantasi i hvert tilfelle, er det virkelig forbausende at vi ikke får et utall ville, fantastiske detaljer av alle slag. Hvorfor skulle fantasien til dem som rapporterer slike opplevelser være så begredelig ensartet om dog begrenset?

HOPKINS: Nei, nettopp! Hvorfor får vi ingen rapporter om monstre med 18 ben eller mange andre egenskaper fra tegneserier og science fiction - og hvorfor fortelles det aldri om mennesker som har vært bortført i 87 døgn eller blitt dissekert bit for bit og sydd sammen igjen?

CLARK: La oss gå tilbake til de innopererte gjenstandene! Kan du gi eksempler på at en lege faktisk har holdt en slik liten kule i hånden, etter selv å ha fjernet den fra pasienten, eller etter at den hadde falt ut av seg selv?

HOPKINS: I tilfellet Kathie Davies, som jeg diskuterer i "Intruders", hendte noe slikt, selv om legen ikke skjønte betydningen av det. Gjenstanden falt ut av benet hennes, men Kathie var selv ikke klar over noen UFO-opplevelse på det tidspunkt, og vi vet ikke hvor gjenstanden endelig havnet og hvilken skjebne den fikk. Jeg kan også nevne tilfeller der folk sier de har nyst ut slike gjenstander, og i ett tilfeller

kom gjenstanden ut av nesen etter en bilulykke.

CLARK: Du blir oppsøkt av mange mennesker som tror de har vært kidnappet og ført ombord. En del saker undersøker du nærmere, andre ikke. Hva forteller de rapportene om, som du forkaster?

HOPKINS: Jeg mottar veldig mange brev. Hvis noe i dem begynner å virke besynderlig eller psykotisk, lar jeg dem være. Iblant er det noe i brevet som sier meg at avsenderen ikke forteller sannheten - at historien kanskje er oppdiktet fra ende til annen. Jeg kan også vise til tilfeller hvor personen lider av en udefinierbar frykt for og tror at ombordføring på UFO kanskje kan være årsaken; sagt på et annet vis ville tro på ombordføring kunne bli en psykologisk knagg for hans egentlige tilstand. Jeg prøver å holde meg unna slike tilfeller.

CLARK: Har du noengang vært i kontakt med aktuelle personer, som du har blitt overbevist om var sinnslidende?

HOPKINS: Å ja! Og jeg har laget meg en grei, konservativ arbeidsregel: Hvis jeg finner en person labil av legning og med personlige problemer av ikke-fysisk natur, trekker jeg meg straks ut av saken - selv om han kan ha minner om en virkelig UFO-opplevelse. Slike personer anbefaler jeg istedet å oppsøke en konvensjonell terapeut. Det er ikke til å komme forbi at det blir en viss grad av subjektivitet i disse avgjørelsene. Ingen kan jo med absolutt sikkerhet bedømme et annet menneske.

CLARK: La oss skue mot fremtiden! Hva leder dine undersøkelser til?

HOPKINS: For øyeblikket arbeider jeg med en bok som omhandler i hvilken grad folk klarer å mestre slike opplevelser, hvordan opplevelsene påvirker deres liv. Arbeidstittelen er: "IMPACT: The Effect of UFO Experiences on Everyday Life". Den blir mye mer terapeutisk orientert enn andre

bøker på området, og siden jeg har samarbeidet med både psykologer og leger, har jeg tatt med innlegg fra dem.

Den terapeutiske siden blir stadig viktigere for meg. Jeg synes at det økende tallet på barn som har slike erfaringer og som føler sterk engstelse og skrekk, er en særdeles rystende side av disse opplevelsene. Jeg føler meg mindre optimistisk enn noensinne om at alt dette vil få en happy ending. Jeg skulle ønske jeg kunne si det motsatte.

På den annen side: Jo mer vi vet om UFO-vesnenes kalde følelsesløshet, jo stoltere burde vi føle oss over at den menneskelige omtanke for medmennesker og medskapninger.

(Oversatt fra The International UFO Reporter, november/desember 1988. Teksten var noe forkortet i den svenske oversettelsen).

Kommentarer:

Det er beklagelig, mener jeg, at så få forskere interesserer seg for ombordføringstilfellene. Budd Hopkins er jo ikke en gang en akademisk utdannet vitenskapsmann. Dette faktum hedrer ikke de vitenskapelige holdninger. Vitenskapsmennene mønstrer ikke den nysgjerrighet som iblant påstås kjennetegne en god forsker. Tilfeller av av ombordføringstypen burde undersøkes tverrfaglig, og

av et stort antall vitenskapsfolk. Da ville kanskje bildet av det som skjer og har skjedd begynne å klarne i konturene.

Hopkins kan ha rett i sine vurderinger. Vi får imidlertid håpe at han ikke har det. De fremmede oppfører seg jo mot oss som vi gjør mot dyrene: Med velvilje og omtanke til tider, men med fullstendig følelseskulde i andre sammenhenger.

Hopkins kan også ha gjort fundamentale feilvurderinger. Vi vet at det som blir sagt under hypnose er upålitelig og i høy grad består av fantasier som bygger på fortrenkte minner fra det virkelige liv. Det dreier seg derfor kanskje nettopp om hypnosefantasier hos vitnene, og kanskje er de 20-30% av erindringene som skjer ved normal bevissthetstilstand, slett ikke så merkelige, men viser seg å være uklare iakttagelser som senere blir feiltolket. For å finne ut av dette burde vitenskapen under ett for en gangs skyld vise litt elementær akademisk nysgjerrighet og begynne å undersøke rapporter om ombordføring på flygende tal-lerkner.

(Sven Magnusson - redaktør i Sökaren)

Kilde:

SÖKAREN nr. 4 1989

Oversatt av J.W. Danielsson

HANS KRISTIAN MOE 1942-1990

Det er med dyp sorg vi har mottatt meldingen om Hans Kristian Moes plutselige bortgang.

Det var om natten til lørdag 9. juni at døden inntraff. Som en tyv om natten, men heldigvis fredelig og uten smerter.

Meldingen fra legevakten tyder på hjerteinfarkt eller hjerneslag. De kom tilstede innen ett kvarter, men livet sto ikke til å redde.

Vi som har arbeidet sammen med Hans Kristian igjennom mange år i UFO-sammenheng sitter tomme tilbake. Hvordan man enn snur og vender på det var Hans Kristian et naturlig midtpunkt i alle avgjørelser og situasjoner. Hans skarpskodde, men likevel lune humor kunne avstedkomme mange treffende kommentarer. Likevel var han aldri sårende eller nedlatende mot andre, hverken når det dreide seg om UFO eller andre ting. At han nå ikke lenger er blant oss virker så fullstendig meningsløst.

Vi som sitter tilbake må likevel fortsette arbeidet. Alle som kjente Hans Kristians gode humør og pågangsmot vet at han ville ha gremmet seg over handlingslammelse som et resultat av hans bortgang. La oss stå på og heller bruke Hans Kristians entusiasme som inspirasjonskilde til å finne tilbake til tidligere innsatser, slik at vi kanskje snart kan høste noen av de resultatene vi alle tidligere har jobbet for.

Alle pårørende, venner og kolleger vil kunne enes om en ting: Hans Kristian vil bli savnet.

På vegne av Komiteen
Odd-Gunnar Røed Mentz Kaarbø
i felleskap

ufo-nyt

GRATIS PRØVENUMMER

Eneste danske fagblad om den seriøse ufo-forskning.

Saglige artikler om ufo-oplevelser af første, anden og tredje grad, computer-analyser af ufo-fotos og nyt fra hele verden.

- Udkommer 4 gange årligt med 24 illustrerede og informationsmættede sider i stort format.
- Normalpris: 167,- kr. om året.
- INTRODUKTIONS-PRIS: 117,- kr. for hele 1990.
- GRATIS PRØVENUMMER TILSENDES.
- Skriv i dag. Vi sender, helt uforpligtende for dig, et gratis prøve-nummer.

**SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte, Danmark**

KUPON til bestilling af GRATIS prøve-nummer på UFO-NYT.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Girokort vedlægges, så jeg evt. kan benytte mig af introduktionstilbuddet på UFO-NYT, årgang 1990, til **kun kr. 117,-**.

Kuponen sendes til:

SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

VI SELGER UT RESTLAGERET AV T-SKJORTER

hvite

small,
medium

KUN

KR. 40,-

pr. stk.+Porto

UFO-RAMA,

gule

kun
Large

postgiro nr. :

0804 3243730

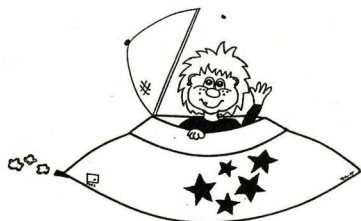
Boks 24,

3133 Duken

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis hvor i teksten man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

ønsker
våre
lesere
god
sommer

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere og vi håper de straks blir distribuert ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver for UFO-arbeidet som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironummer:
3 07 08 10, merk talongen
STØTTEFONDET og send til:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

HVIS DU SER EN UFO -

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til endel viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøye), evt. v. krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFO'ens høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFO'en - Størrelse, form og farge samt evt. detaljer. (ref. En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen)
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R)- Gjør andre oppmerksomme på UFO'en og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller nært, så glem ikke å bruke det - ta flere og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved kan oppnåes flere vitner og plotting av objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapporter observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRES - Får du høre om andre personers UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.